

รายงานการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป
กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตนครศรีธรรมราช สไลใหญ่

FACTORS AFFECTING LEARNING ACHIEVEMENTS OF STUDENTS IN
GENERAL PSYCHOLOGY: CASE STUDY OF RAJAMANGALA UNIVERSITY OF
TECHNOLOGY SRIVIJAYA NAKORN SRI THAMMARAT SAIYAI CAMPUS.

ตรีวนันท์ เนื่องอุทัย Treewanan Nuang-Uthai
นฤมล รัตนไพจิตร Narumol Rattanapaijit

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
งบประมาณเงินรายได้ ประจำปี พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย งบประมาณเงินรายได้ประจำปี 2561 เป็นงานวิจัยพื้นฐานเพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาการเรียนการสอนโดยเฉพาะในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่ได้ให้การสนับสนุนทุนในการทำวิจัยนี้ ขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ โดยเฉพาะนักศึกษาที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ขอขอบคุณผู้ร่วมวิจัยที่อุทิศกำลังกายและกำลังใจช่วยให้การวิจัยครั้งนี้ลุล่วงได้ด้วยดี ตลอดจนครอบครัวและเพื่อนร่วมงานที่ให้ความห่วงใย และเป็นกำลังใจให้เสมอมา ประโยชน์อันใดที่เกิดจากงานวิจัยนี้ย่อมเป็นผลมาจากความกรุณาของท่านและหน่วยงาน ผู้วิจัยจึงใคร่ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ตรีวันท์ เนื่องอุทัย

นฤมล รัตนไพจิตร

กันยายน 2562

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช สไลใหญ่

ตรีวรินทร์ เนื่องอุทัย¹ และนฤมล รัตนไพจิตร²

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการศึกษาวิชาจิตวิทยาทั่วไป ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช สไลใหญ่ และ 2) เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดยเฉพาะในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วิธีการศึกษาใช้การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามสำรวจจากนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช สไลใหญ่ ทั้ง 3 คณะ คือ คณะเกษตรศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการจัดการ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไปในภาคการศึกษาที่ 2/2560, 1/2561 และ 2/2561 จำนวน 301 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจำนวน 183 คน ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Anova

ผลการศึกษา

1) ลักษณะทั่วไปของประชากร พบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช สไลใหญ่ ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 71.6 ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ของนักศึกษาประเภท 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.1 ส่วนใหญ่มีรายได้ของผู้ปกครองอยู่ที่ 10,001 – 15,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ส่วนใหญ่มีพื้นฐานการศึกษาประเภท ปวส. คิดเป็นร้อยละ 34.4 ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาหรือวิชาที่เกี่ยวข้องมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 83.6 และส่วนใหญ่มิที่พักระหว่างเรียนอยู่ในหอพักภายนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 54.6

ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า ส่วนใหญ่มีคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป (กลางภาคและปลายภาครวมกัน) อยู่ในช่วง 21 – 30 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 45.9 และส่วนใหญ่มิเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ในระดับ A คิดเป็นร้อยละ 76.5

2) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการศึกษาวิชาจิตวิทยาทั่วไป ของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (สไลใหญ่) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป ได้แก่ เพศ พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา ประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาและวิชาที่เกี่ยวข้อง ที่พัก ทักษะคิดต่อการเรียน ทักษะคิดต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไป บรรยากาศในที่

พัก และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป ได้แก่ เพศ รายได้ของผู้ปกครอง พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา ประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาและวิชาที่เกี่ยวข้อง ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา บรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ประจำวิชา และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ดังนั้นหากดูจากปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการศึกษาจิตวิทยาทั่วไป ของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (สไใหญ่) ทั้งในส่วนของคะแนนสอบและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่าปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด ได้แก่ เพศ พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา ประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาและวิชาที่เกี่ยวข้อง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

FACTORS AFFECTING LEARNING ACHIEVEMENTS OF STUDENTS IN
GENERAL PSYCHOLOGY: CASE STUDY OF RAJAMANGALA UNIVERSITY OF
TECHNOLOGY SRIVIJAYA NAKORN SRI THAMMARAT SAIYAI CAMPUS.

Treewanan Nuang-Uthai¹ and Narumon Rattanapajit²

ABSTRACT

The purposes of the study are 1) to explore factors affecting learning achievements of students in general psychology at Rajamangala University of Technology Srivijaya, Nakhon Si Thammarat Saiyai Campus and 2) to develop the learning and teaching of general psychology course more efficiently.

A quantitative research design employing questionnaires was used with students from three faculties who registered in general psychology at Rajamangala University of Technology Srivijaya, Nakhon Si Thammarat Saiyai Campus including Faculty of Agriculture, Faculty of Management Technology, and Faculty of Science and Technology in the second semester of academic year 2017, and in the first and the second semesters of academic year 2018. 183 samples were selected from the total population of 301 students by using a simple random sampling method. The data were expressed as percentage, means, and standard deviations. The differences among means were estimated by one-way ANOVA.

The results showed that:

1. The respondents' general characteristics indicated that there were more females (71.6%) than males. Most of them were second year students (48.1%). Their parents' incomes were between 10,001-15,000 baht per month (33.3%). Most respondents finished their study from High Vocational Certificate (34.4%). They had no prior learning experience in general psychology or related courses and lived in dormitories outside the university (54.6%).

Regarding the learning achievements in general psychology, it was found that most respondents had the mid-term and final test average scores of 21-30 marks from the total scores of 50 marks. Most of them obtained a grade of A in general psychology (76.5%).

2. Results obtained from factors affecting learning achievements of students in general psychology revealed that those affecting their test scores were gender, educational foundation, learning experience in general psychology and related subjects, accommodation, learning attitudes, attitudes toward general psychology, accommodation atmosphere, and achievement motivation. Factors affecting grades in general psychology were gender, parents' income, educational foundation, learning experience in general psychology and related subjects, parents' expectations toward students, physical atmosphere in the classroom, subject instructors' behavior and achievement motivation.

Considering factors affecting learning achievements of students in general psychology at Rajamangala University of Technology Srivijaya, Nakhon Si Thammarat Saiyai Campus in terms of test scores and grades, the most influencing factors were found in gender, educational foundation, learning experience in general psychology and related subjects, and achievement motivation.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อ	ข
ABSTRACT	ฅ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญแผนภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
1.4 สมมติฐานการวิจัย	2
1.5 ขอบเขตของการศึกษา	2
1.6 นิยามศัพท์	3
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	5
2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับวิชาจิตวิทยา	6
2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับการรับรู้คุณค่าในตนเอง	6
2.4 แนวความคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา	8
2.5 แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน	9
2.6 แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	10
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
2.8 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	15
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	16
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	16
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	17
3.3 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย	17
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	18
3.5 การตรวจสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม	18
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	18

3.7 การนำเสนอผลการศึกษา	19
บทที่ 4 ผลการศึกษา	20
4.1 ลักษณะทั่วไปของประชากร	20
4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป	24
4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในวิชาจิตวิทยาทั่วไป	25
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา	56
5.1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	57
5.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป	58
5.3 การสรุปผลจากการวิจัย	62
บรรณานุกรม	63
ภาคผนวก	67
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	68
ภาคผนวก ข ประวัติผู้วิจัย	77

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	17
4.1 แสดงลักษณะทั่วไปของประชากร (นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 - 4 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใสใหญ่)	21
4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใสใหญ่ แยกเป็นแต่ละด้าน	24
4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป	25
4.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	25
4.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่กำลังศึกษาและช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	26
4.6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่กำลังศึกษาและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	26
4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองและช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	27
4.8 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของรายได้ของผู้ปกครองจำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	28
4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	29
4.10 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของรายได้ของผู้ปกครองจำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	29
4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานการศึกษาของนักศึกษาและช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	29
4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานการศึกษาของนักศึกษาและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	30
4.13 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของพื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	31
4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาและช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	31

4.15	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของประสบการณ์การเรียนรู้ วิชาจิตวิทยา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	32
4.16	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การเรียนรู้วิชาจิตวิทยา และเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	32
4.17	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของประสบการณ์ การเรียนรู้วิชาจิตวิทยา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	33
4.18	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยในระหว่างการศึกษาและ ช่วงคะแนนสอบในรายวิชาศึกษาทั่วไป	33
4.19	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของที่พักของนักศึกษา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	34
4.20	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยในระหว่างการศึกษาและ เกรดในรายวิชาศึกษาทั่วไป	34
4.21	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของที่พักของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	35
4.22	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้คุณค่าในตนเองและช่วง คะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	35
4.23	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้คุณค่าในตนเอง ของนักศึกษา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	36
4.24	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้คุณค่าในตนเองและเกรดใน รายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	36
4.25	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้คุณค่าใน ตนเองของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	37
4.26	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนและช่วงคะแนน สอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	37
4.27	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียนของ นักศึกษา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	38
4.28	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนและเกรดในรายวิชา จิตวิทยาทั่วไป	38
4.29	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียน ของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	39
4.30	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปและ ช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	39

4.31	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อวิชา จิตวิทยาทั่วไปของนักศึกษา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชา จิตวิทยาทั่วไป	40
4.32	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปและเกรดใน รายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	40
4.33	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อวิชา จิตวิทยาทั่วไปของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	41
4.34	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับผู้ปกครองและช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	41
4.35	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของสัมพันธภาพของ นักศึกษากับผู้ปกครอง จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชา จิตวิทยาทั่วไป	42
4.36	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับผู้ปกครองและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	42
4.37	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของสัมพันธภาพของ นักศึกษากับผู้ปกครอง จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	43
4.38	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัว นักศึกษาและช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	43
4.39	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคาดหวัง ของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา จำแนกตามช่วงคะแนนใน รายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	44
4.40	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัว นักศึกษาและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	44
4.41	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคาดหวัง ของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชา จิตวิทยาทั่วไป	45
4.42	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนและช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	45
4.43	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความสัมพันธ์ของ นักศึกษา กับเพื่อน จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	46
4.44	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน และเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	46

4.45 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความสัมพันธ์ของ นักศึกษา กับเพื่อน จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	47
4.46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียน และช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	47
4.47 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยากาศทาง กายภาพในชั้นเรียน จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	48
4.48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียน และเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	48
4.49 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยากาศทาง กายภาพในชั้นเรียน จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	49
4.50 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศในที่พักและช่วงคะแนนสอบ ในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	49
4.51 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยากาศในที่พัก จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	50
4.52 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศในที่พักและเกรดในรายวิชา จิตวิทยาทั่วไป	50
4.53 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยากาศในที่พัก จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	51
4.54 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนและช่วงคะแนน สอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	51
4.55 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ประจำวิชา จำแนกตาม ช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	52
4.56 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนและเกรดในรายวิชา จิตวิทยาทั่วไป	52
4.57 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ประจำวิชา จำแนกตามเกรด ในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	53
4.58 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และช่วง คะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	53
4.59 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	54

4.60 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเกรดในรายวิชา จิตวิทยาทั่วไป	54
4.61 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป	55

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่

หน้า

2.1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

15

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในโลกยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงจากในอดีต ทั้งเรื่องของสื่อการสอน เทคนิควิธีการสอน องค์ความรู้ รวมถึงตัวผู้เรียน ทำให้การจัดการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จเป็นความท้าทายอย่างมากสำหรับผู้สอน บางครั้งการจัดการเรียนการสอนในหนึ่งรายวิชา แม้จะมีบริบทคล้ายคลึงกัน เช่น ตำรา สถานที่ และผู้สอน แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลับออกมาแตกต่างกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบการเรียนการสอนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (สสใหญ่) ซึ่งเป็นวิชาที่มีทฤษฎีและหลักการทางวิทยาศาสตร์ประกอบในเนื้อหาการเรียนค่อนข้างมาก ผลคะแนนสอบและเกรดเฉลี่ยของนักศึกษาจึงได้ไม่สูงนักเมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่นๆ ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ แต่ในบางภาคการศึกษามีนักศึกษาที่ทำคะแนนสอบได้สูงมาก ซึ่งแตกต่างจากนักศึกษาคนอื่นๆ เป็นอย่างมาก ทั้งๆ ที่มีองค์ประกอบทางการเรียนเหมือนกัน คือ อาจารย์คนเดียวกัน หนังสือเล่มเดียวกัน และห้องเรียนเดียวกัน จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการทราบว่าปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไปของนักศึกษา เพื่อนำไปปรับใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปในภาคการเรียนถัดไปให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยคาดการณ์ว่า สาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแตกต่างกันออกไปน่าจะเกิดจาก ปัจจัยส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้นในการศึกษา รายได้ของผู้ปกครอง พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา ประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยา ที่พักในระหว่างการเรียน การรับรู้คุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการเรียน และทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไป สาเหตุอีกประการน่าจะมาจากปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง และความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา ปัจจัยอีกด้านที่น่าจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คือ ด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ได้แก่ สัมพันธภาพของนักศึกษากับเพื่อน บรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียน บรรยากาศในที่พัก และพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ และปัจจัยสุดท้ายที่คาดว่าจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากเช่นกัน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่จะช่วยผลักดันให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนได้ ผู้วิจัยจึงได้นำปัจจัยที่เกี่ยวข้องมาจัดทำเป็นเครื่องมือในการวิจัยในรูปแบบของแบบสอบถาม และนำไปเก็บข้อมูลจากนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช สสใหญ่ ทั้ง 3 คณะ คือ คณะเกษตรศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการจัดการ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไปในภาคการศึกษาที่ 2/2560, 1/2561 และ

2/2561 จำนวน 301 คน จากนั้นดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 172 คน และเก็บข้อมูลได้จริง จำนวน 183 คน

1.2 คำถามการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (สไใหญ่) หรือไม่ อย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการศึกษาวิชาจิตวิทยาทั่วไป ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (สไใหญ่)

2) เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดยเฉพาะในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.4 สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (สไใหญ่)

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1) ด้านเนื้อหาสาระ

เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (สไใหญ่) โดยศึกษาใน 4 ด้าน ดังนี้

(1) ด้านปัจจัยส่วนบุคคล โดยศึกษาว่า เพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา รายได้ของผู้ปกครอง พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา ประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยา ที่พักในระหว่างการศึกษา การรับรู้คุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการเรียน ทักษะคิดต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไป มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาทั่วไปหรือไม่ อย่างไร

(2) ด้านปัจจัยทางครอบครัว โดยศึกษาว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง และความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาทั่วไปหรือไม่ อย่างไร

(3) ด้านปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย โดยศึกษาว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกันเพื่อน บรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียน บรรยากาศในที่พัก และพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาทั่วไปหรือไม่ อย่างไร

(4) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยศึกษาว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาทั่วไปหรือไม่ อย่างไร

2) ด้านพื้นที่

เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (ไสใหญ่) ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

3) ด้านเวลา

เป็นการศึกษานักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (ไสใหญ่) ในภาคการศึกษาที่ 2/2560, 1/2561 และ 2/2562

4) ด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 – 4 ที่ศึกษาในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (ไสใหญ่) ในภาคการศึกษาที่ 2/2560, 1/2561 และ 2/2562 จำนวน 301 คน และทำการสุ่มตัวอย่างมาศึกษาทั้งสิ้น 183 คน

1.6 นิยามศัพท์

1) ปัจจัย หมายถึง เหตุอันเป็นทางให้เกิดผล ซึ่งในการวิจัยนี้หมายถึงเหตุที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป

2) ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง เหตุส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป ซึ่งในการวิจัยนี้หมายถึง การรับรู้คุณค่าในตนเอง ทศนคติต่อการเรียน และทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไป

3) ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง เหตุจากครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป ซึ่งในการวิจัยนี้หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง และความคาดหวังของผู้ปกครองต่อนักศึกษา

4) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย หมายถึง เหตุด้านสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป ซึ่งในการวิจัยนี้หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน และบรรยากาศในการเรียนรู้ เช่น บรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียน บรรยากาศในที่พัก และพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ เป็นต้น

5) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบความสำเร็จตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวัง

รางวัลแต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในที่นี้หมายถึงแรงจูงใจที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป

6) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียน ซึ่งในที่นี้หมายถึงคะแนนสอบและเกรดเฉลี่ยในการเรียนวิชาจิตวิทยาทั่วไป

7) วิชาจิตวิทยาทั่วไป หมายถึง วิชาจิตวิทยาทั่วไปที่มีการเรียนการสอนกันในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (ใสใหญ่) ในปีการศึกษา 2559

8) นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (ใสใหญ่) ทั้ง 3 คณะ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการจัดการ และคณะเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป ที่มีอาจารย์ผู้สอน คือ อาจารย์ตรีวัฒน์ เนื่องอุทัย ในภาคการเรียนที่ 2/2560, 1/2561 และ 2/2561

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) ประโยชน์ด้านวิชาการ เป็นองค์ความรู้ที่จะสามารถนำไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนในวิชาจิตวิทยาทั่วไปให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น เช่น การเรียนปรับพื้นฐานก่อนเข้าสู่เนื้อหาจริง หรือการปรับสิ่งแวดล้อมทางการเรียนให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

2) ประโยชน์ของหน่วยงาน คณาจารย์ และมหาวิทยาลัยสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการพิจารณาหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตให้สูงขึ้น อันจะส่งผลต่อศักยภาพในการทำงานของบัณฑิตในอนาคต

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช สไใหญ่ เป็นการศึกษโดยใช้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับวิชาจิตวิทยา
- 2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับการรับรู้คุณค่าในตนเอง
- 2.4 แนวความคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา
- 2.5 แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน
- 2.6 แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู แล้วจึงมีการวัดผลว่าสิ่งที่ได้เรียนไปนั้นนักเรียนเกิดความรู้แค่ไหน อย่างไรก็ตามโดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล และการสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพ ทั้งนี้ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

สมพร เชื้อพันธ์ (2547 : 53) สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หมายถึงความสามารถความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่างๆ ของผู้เรียน ที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่างๆ

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข (2548 : 125) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

ปราณี กองจินดา (2549 : 42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้ นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้าน จิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับวิชาจิตวิทยา

จิตวิทยา (อังกฤษ : psychology) คือ ศาสตร์ที่ว่าด้วยการศึกษาเกี่ยวกับจิตใจ (กระบวนการของจิต), กระบวนการความคิด, และพฤติกรรม ของมนุษย์ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เนื้อหาที่นักจิตวิทยาศึกษาเช่น การรับรู้ (กระบวนการรับข้อมูลของมนุษย์), อารมณ์, บุคลิกภาพ, พฤติกรรม, และรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล จิตวิทยายังมีความหมายรวมไปถึงการประยุกต์ใช้ความรู้กับกิจกรรมในด้านต่างๆ ของมนุษย์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน (เช่นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในครอบครัว, ระบบการศึกษา, การจ้างงาน เป็นต้น) และยังรวมถึงการใช้ความรู้ทางจิตวิทยาสำหรับการรักษาปัญหาสุขภาพจิต นักจิตวิทยามีความพยายามที่จะศึกษาทำความเข้าใจถึง หน้าที่หรือจุดประสงค์ต่างๆ ของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคลและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสังคม ขณะเดียวกันก็ ทำการศึกษาขั้นตอนของระบบประสาทซึ่งมีผลต่อการควบคุมและแสดงออกของพฤติกรรม

จอห์น บี. วัตสัน (John B. Watson; 1913) ให้คำนิยามไว้ว่า จิตวิทยาเป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม วิลเลียม เจมส์ (William James; 1890) กล่าวว่า จิตวิทยาเป็นวิชาที่ว่าด้วยกิริยาอาการของมนุษย์ นอร์แมน แอล. มันน์ (Norman L. Munn; 1969) ให้คำจำกัดความไว้ว่า จิตวิทยาเป็นวิทยาศาสตร์ที่ ศึกษาถึงพฤติกรรมโดยเน้นที่เกี่ยวข้อกับประสบการณ์

ฮิลการ์ด (Hilgard; 1971) อธิบายว่า จิตวิทยาเป็นศาสตร์ที่ศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์อื่น

มอร์แกน (Morgan; 1971) กล่าวว่า จิตวิทยาเป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยพฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์

ไซเดอร์ และคณะ (Crider and Others; 1983) ให้คำจำกัดความว่า จิตวิทยาเป็นการศึกษาถึงพฤติกรรม และกระบวนการทางจิต ด้วยระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์

ฟิลด์แมน (Feldman; 1992) ให้คำจำกัดความไว้ว่า จิตวิทยาเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมและ กระบวนการทางจิต ด้วยระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์

แมตลิน (Matlin; 1992) ให้คำนิยามไว้ว่า จิตวิทยาเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมและกระบวนการ ทางจิต ด้วยระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า จิตวิทยาเป็นวิชาที่มุ่งศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์ โดยใช้ระเบียบวิธีการทาง วิทยาศาสตร์

2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับการรับรู้คุณค่าในตนเอง

การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การประเมินตนเองตามความรู้สึกของตน ว่าตนเองเป็นคนที่มีความสำคัญ มีความสามารถ มีความสำคัญ มีการประสบผลสำเร็จในการทำงาน รวมทั้งการยอมรับ การเห็นคุณค่าจากคนใน

สังคมที่มีต่อตน ตลอดจนการมีเจตคติที่ดีต่อตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งบุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเอง มองตนเองในแง่ดี ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกกับบุคคลอื่นในแง่ดีด้วย

การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self Esteem) หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลรับรู้ว่าตนเองมีคุณค่า นำไปสู่ความเชื่อมั่นในตนเอง และการยอมรับนับถือตนเอง ซึ่งเป็นผลจากการประเมินตนเองโดยภาพรวมในด้านความสามารถ ความสำคัญ และความสำเร็จของตนเอง และแสดงออกมาในรูปแบบของทัศนคติในแง่บวกที่มีต่อตนเอง

การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสำคัญยิ่งในการที่บุคคลจะสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ดังที่ท่านปัญญานันทภิกขุก็สอนว่า “รู้อะไรร้อยแปด แต่ยังไม่รู้จักตนเอง นี้เรียกว่ายังไม่รู้: Knowing everything is useless knowing one self” แสดงให้เห็นว่าการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต เนื่องจากเป็นการรับรู้คุณค่าของตนเองตามสภาพความเป็นจริงของชีวิต และเป็นพื้นฐานการมองชีวิตให้ดำรงอยู่อย่างมีคุณค่า เสริมสร้างให้บุคคลแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพ บุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเองจะสามารถเผชิญอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้อย่างมั่นใจ หาแนวทางแก้ปัญหาให้ผ่านไปได้ด้วยดี ดังนั้นการเห็นคุณค่าในตนเองจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทุกคนควรมี แต่หากบุคคลไม่เห็นคุณค่าในตนเอง ไม่ยอมรับ ไม่เข้าใจในตนเองแล้ว บุคคลนั้นก็จะมีจิตใจต่อสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของตนและก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพจิตตามมาได้

การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นส่วนหนึ่งของจิตใจ เป็นความรู้สึกและความคิดที่มีต่อตนเอง เป็นการเชื่อมโยงความคิดเกี่ยวกับตนเอง และการแสดงออกของตน โดยได้มีผู้แสดงความคิดเห็นไว้มากมาย ดังนี้

มาสโลว์ (Maslow, 1970 : 45) ให้ความหมายการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองและเห็นว่าตนเองมีความเข้มแข็ง มีคุณค่า มีความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ ในการกระทำภารกิจต่างๆ

คูเปอร์สมิท (Coopersmith, 1984 : 45) ให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองว่าหมายถึง การที่บุคคลรับรู้และประเมินตนเอง แล้วแสดงออกในแง่ของการยอมรับตนเองและไม่ยอมรับตนเอง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงขอบเขตความเชื่อของบุคคลที่มีต่อตนเองในด้านความสามารถ ความสำคัญ ความสำเร็จ และความมีคุณค่าของตนเอง รวมไปถึงการรับรู้จากการประเมินของบุคคลอื่นที่มีต่อตนเองซึ่งสามารถรับรู้ได้จากคำพูดและพฤติกรรม การแสดงออกของบุคคลนั้น

แมสฟาร์แลนด์ และโธมัส (McFarland; & Thomas, 1991 : 410) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นผลของกระบวนการประเมินตนเองด้วยส่วนประกอบของการรับรู้ถึงการยอมรับ ความรัก และความพึงพอใจในลัทธิ

พาลาดิโน (Palladino, 1994 : 3) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นความรู้สึก และความคิดที่มีต่อตนเอง เป็นการเชื่อมโยงความคิดเกี่ยวกับตนเอง และการแสดงออกของตนเอง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การที่บุคคลพิจารณาจุดอ่อนจุดแข็งของตน มองตนเองว่ามีคุณค่า มีความสามารถ มีความสำคัญ ยอมรับและเรียนรู้ความล้มเหลวที่ได้รับ กล่าวที่จะเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งใหม่หรือเป้าหมายที่วางไว้ โดยได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้าง

2.4 แนวความคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา

สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและไม่ใช้กายภาพในสถานศึกษา และในห้องเรียน ซึ่งหมายรวมถึง เงื่อนไข สถานการณ์ หรือสภาพการณ์ที่มีผลต่อการเรียนรู้ แหล่งข้อมูลต่างๆ ที่เอื้อต่อการสนับสนุน การเรียนรู้ และการนำวิทยาการไปใช้ในการเรียนการสอน ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และผู้บริหาร โดยได้มีผู้ให้ความหมายของสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาไว้มากมาย ดังนี้

แอสติน (Astin, 1968 : 3) ได้อธิบายความหมายของสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาไว้ว่าลักษณะใดๆ ก็ตามของสถานศึกษาที่เป็นสิ่งเร้า (Stimulus) ที่มีศักยภาพและอิทธิพลต่อนักศึกษา

ฮาโรลด์ (Harold, 1964 : 233) ได้กล่าวว่าสภาพแวดล้อมสถานศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง ระบบการศึกษา ระบบการปกครอง และกิจต่างๆ ที่จะทำให้นักเรียน นักศึกษา ได้รับประสบการณ์ตรงในการพัฒนาตนเอง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทักษะ และความสนใจ

วิชาญ สุวรรณวงษ์ (2549 : 12) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ภายในโรงเรียน ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง มีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างพัฒนาการ และเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย มีสิ่งยั่วยุให้เกิดการเรียนรู้ และไม่มีมลภาวะ

อรพันธ์ ประสิทธิ์รัตน์ (2545 : 54-55) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมไว้ว่าหมายถึง สภาพสภาวะหรือสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ที่มีอยู่ตามธรรมชาติหรืออาจเป็นสิ่งที่ถูกจัดทำสร้างขึ้น อาจเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต เป็นรูปธรรมที่มองเห็นได้ อยู่ในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ซึ่งมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนรู้ของผู้เรียน และได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่าพฤติกรรมของผู้เรียนจะเป็นอย่างไรนั้นเกี่ยวข้องหรือได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมเป็นส่วนใหญ่ การจัดสภาพแวดล้อมที่ดี ที่เหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียนจะเป็นสิ่งที่พึงพอใจในการเรียนทำให้เกิดสมาธิและปัญญา

นงลักษณ์ มีจรูญสม (2546 : 1) ได้กล่าวไว้ว่า สภาพสิ่งแวดล้อมหมายถึง สิ่งที่มีอยู่โดยรอบหรือปะปนกันของสภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน ที่มีผลกระทบต่อสิ่งที่มีชีวิต สิ่งที่อยู่โดยรอบนี้ จะมีผลกระทบต่อสิ่งที่มีชีวิตนั้น มิใช่เพียงที่เป็นรูปธรรมเท่านั้น วัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม ฯลฯ ก็มีผลผูกพัน ความรู้สึกนึกคิด และกิจกรรมของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย ซึ่งเรียกว่าเป็นสภาพสิ่งแวดล้อมที่เป็นนามธรรมด้วย ดังนั้นสภาพสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ จึงต้องรวมทั้งสภาพสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและสภาพสิ่งแวดล้อมทางสังคมเข้าไว้ด้วยกัน

ปฎิคม พงษ์ประเสริฐ (2550 : 19) ได้กล่าวไว้ว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียนหมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ภายในโรงเรียนที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายใน

โรงเรียนที่สวยงาม ร่มรื่น เป็นระเบียบ และมีบรรยากาศดี มีความปลอดภัย มีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างการพัฒนาการและเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย

สุพล อนามัย (2549 : 29) ได้ให้ความหมายสภาพแวดล้อมในโรงเรียนไว้ว่า องค์ประกอบต่างๆ ภายในโรงเรียน ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่สวยงาม ร่มรื่น เป็นระเบียบ และมีบรรยากาศดี มีความปลอดภัย มีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างการพัฒนาการและเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย มีสิ่งช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ และไม่มีมลภาวะ

ทรรชนี วรหาคำ (2554 : 13) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนไว้ว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ภายในโรงเรียนที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่สวยงาม ร่มรื่น เป็นระเบียบ และมีบรรยากาศดี มีความปลอดภัย มีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างการพัฒนาการและเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย มีสิ่งช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ และไม่มีมลภาวะ ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุน ให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองไปสู่จุดมุ่งหมายตามที่โรงเรียนหรือสถานศึกษานั้นๆ กำหนด

อารียา สดาร์ตัน (2556 : 10) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนไว้ว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ภายในโรงเรียนที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน ซึ่งสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่สวยงาม ร่มรื่น เป็นระเบียบ และมีบรรยากาศดี มีความปลอดภัย มีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างการพัฒนาการและเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลายจะช่วยพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ สถานศึกษาควรจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างมีศักยภาพ

โดยสรุป สภาพแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง ลักษณะหรือสภาพต่างๆ ในสถานศึกษา ที่จะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน เป็นสิ่งที่มีอยู่โดยรอบหรือปะปนกันทั้งสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติและสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น ให้นักเรียนเกิดการรับรู้ต่อลักษณะสภาพแวดล้อมต่างๆ ของโรงเรียน ทั้งด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริหาร บรรยากาศการเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียน และผู้บริหาร ซึ่งมีอิทธิพลและผลกระทบต่อการเรียนการสอนทั้งทางตรงและทางอ้อม การจัดสภาพแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัย มีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างพัฒนาการและการเรียนรู้ จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างเหมาะสม

2.5 แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน

ในการจัดการเรียนการสอนนั้นมีบุคคลที่สัมพันธ์กันสองฝ่าย คือ นักเรียนและครู พฤติกรรมการสอนของครูและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนจึงมีความเกี่ยวข้องกัน โดยเฉพาะพฤติกรรมการสอนของครูที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้อย่างยิ่ง หากครูเป็นผู้มีความสามารถในการถ่ายทอดประสบการณ์สู่นักเรียนได้ดี การเรียนก็เกิดคุณภาพตามที่ต้องการ พฤติกรรมการสอนที่ดี สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนจะทำให้นักเรียนเกิดความพอใจและศรัทธาในตัวครู จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีผู้ให้คำนิยามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนเอาไว้ ดังนี้

อุไรพร พานิชกุล (2539 : 17) ให้ความหมายพฤติกรรมการสอนว่าเป็นพฤติกรรมที่ครูแสดงออกเกี่ยวกับการเรียนการสอน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ในหลักสูตรที่เรียน

พุกษา สุขุมภักย์ (2546 : 4) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนหมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของครูที่เกิดขึ้นในขณะที่สอนและที่เกี่ยวข้องกับการสอน ในด้านลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์ในการเรียนรู้ การวัดประเมินผล ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน บุคลิกภาพและจรรยาบรรณของครู

จินดา ทับจิ้น (2546 : 33) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนหมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติของครูในขณะที่ทำการสอนแต่ละครั้งด้วยการใช้เทคนิคและวิธีการสอนอย่างหลากหลาย เป็นการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้คิดค้นคว้าและสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง ให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน เป็นการเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอดข้อมูลความรู้มาเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุด มากที่สุด และเกิดผลดีที่สอดคล้องตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

วชิราพร มหาวงศ์นันท์ (2546 : 18) กล่าวว่าพฤติกรรมการสอนหมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้จัดหรือดำเนินการให้สอดคล้องกับผู้เรียน ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลและความสามารถทางปัญญา วิธีการเรียนรู้โดยบูรณาการคุณธรรม ค่านิยม ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง ได้พัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ ศึกษาค้นคว้า ทดลองและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความถนัด ตามความสนใจ ด้วยวิธีการ กระบวนการ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เชื่อมโยงกับชีวิตทั้งในและนอกห้องเรียน มีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามมาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด

ดังนั้นสรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอนหมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของครูในขณะที่สอนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ด้วยการนำเทคนิคและวิธีการสอนอย่างหลากหลาย เป็นการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามมาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด

2.6 แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความพยายามของบุคคลที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย โดยคาดหวังว่าจะกระทำสิ่งนั้นให้ประสบความสำเร็จ และเมื่อพบกับอุปสรรคปัญหา ก็มีความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะโดยหาวิธีการที่จะเผชิญกับอุปสรรคนั้นอย่างไม่ท้อถอย โดยมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ดังนี้

ภักพล นันทาวีราช (2551 : 12) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็นความปรารถนาในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ได้รับความสำเร็จ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง โดยพยายามหาวิธีการต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหามีความทะเยอทะยานเพื่อนำตนเองสู่ความสำเร็จและมีความต้องการเป็นอิสระในการทำกิจกรรมนั้นๆ ต้องการชัยชนะในการแข่งขัน มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศเพื่อให้บรรลุกับมาตรฐานที่ตนเองได้ตั้งไว้

เอ็ดมุนด์ บัซสวอ (2551 : 16) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็นแรงจูงใจที่ทำให้คนมุ่งประสิทธิภาพในการทำงาน การมีความกระตือรือร้นที่จะพยายามทำงานให้สำเร็จ การแก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วยตนเอง การทำกิจกรรมด้วยจิตใจที่มุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรคทั้งปวงและทำงานด้วยความพิถีพิถันละเอียดรอบคอบ

ณัฐธิดา บุรณกุล (2552 : 7) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง เป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีการวางแผนการทำงานไว้ล่วงหน้า ต้องการให้งานออกมามีประสิทธิภาพ โดยพยายามมุ่งมั่นในการเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ชอบทำงานที่มีลักษณะยากและท้าทายความสามารถ ต้องการข้อมูลย้อนกลับของผลการกระทำในทันทีอย่างชัดเจน และมีความรับผิดชอบในสิ่งที่ทำเสมอ

ศิริณา พงษ์หล้า (2552 : 11) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการของบุคคลที่ปรารถนาจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ประสบความสำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยมีการตั้งเป้าหมายในการทำงาน และเลือกทำงานที่ท้าทาย ชอบแข่งขันกับบุคคลอื่นและตนเอง อีกทั้งยังชอบปรับปรุงผลงานตนเองให้ดีขึ้น แม้จะเผชิญกับอุปสรรคปัญหา

นิตยา สิทธิเสื่อ (2553 : 15) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี แม้จะยุ่งยากลำบากก็ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่างๆ ที่จะแก้ปัญหาอันจะนำไปสู่ความสำเร็จ มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศเพื่อบรรลุมาตรฐานที่ตนตั้งไว้

ภัทราวิจิตร มณีประเสริฐ (2554 : 9) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง คุณลักษณะของนักศึกษาที่แสดงถึงความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ โดยจะเป็นผู้ที่มีความทะเยอทะยาน ตั้งใจมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จ มีเป้าหมายที่ชัดเจน มีความเพียรพยายาม ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และมีความอดทน

แมคเคลแลนด์ (McClelland 1985 : 110 – 111) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วง โดยแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม หรือทำได้ดีกว่าผู้อื่น มีความพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคต่างๆ โดยคำนึงถึงความสำเร็จมากกว่าที่จะล้มเหลว รู้จักเลือกงานให้เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง เป็นผู้ที่คิดว่างานทุกอย่างจะประสบความสำเร็จก็ต้องด้วยความตั้งใจจริง ไม่ใช่เพราะโอกาสอำนวยให้ และการกระทำกิจกรรมใดๆ นั้น มุ่งให้บรรลุมาตรฐานของตนเองมากกว่ารางวัล โดยบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความกล้าเสี่ยงพอสมควร ความกระตือรือร้นในความรับผิดชอบต่อตนเอง คาดการณ์ล่วงหน้า และมีทักษะในการจัดระบบงาน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ลักษณะที่แสดงให้เห็นว่ามีความต้องการที่จะปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งมีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วง โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความมานะพยายาม มีความอดทนที่จะผ่านพ้นอุปสรรคต่างๆ และพยายามหาวิธีการมาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ต้องการบรรลุเป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้ มีความพอใจเมื่อประสบผลสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลเด็กของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ โดย ลดาพร ทองสง และถนิมพร พงศานานุรักษ์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ทศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการเรียน และสภาพแวดล้อมทางการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการพยาบาลเด็กของนักศึกษาพยาบาล กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ชั้นปีที่ 2 และ 3 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 257 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น เก็บข้อมูลหลังจากการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพยาบาลเด็กเสร็จสิ้นในระหว่างเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2550 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน วิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลเด็ก 1 ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล เด็ก 2 ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในภาพรวมของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 และ 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลเด็กมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลเด็ก 1 ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม และพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียน ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลเด็ก 2 ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียน สภาพแวดล้อมทางการเรียนด้านเพื่อน พฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน สิ่งแวดล้อมทางกายภาพด้านหอพัก แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านการเรียน สิ่งแวดล้อมทางกายภาพด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และบริการนักศึกษา ตามลำดับ

2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดย ดร. สุรางค์ ณรงค์ศักดิ์สกุล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต และเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในภาคปลาย ปีการศึกษา 2554 จากคณะเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์ กำแพงแสน คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 5,428 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 373 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต กำแพงแสน อยู่ในระดับสูง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต และนิสิตที่มีเพศ ภูมิลำเนา อายุ คณะที่ศึกษา และการศึกษาของบิดา มารดา ต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

3) ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรธานี โดย ฤทัยรัตน์ ชิตมงคล และ เปรมฤดี บริบาล

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีอิทธิพลและส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษาพยาบาลและยังมีส่วนต่อการผลักดันให้เกิดความมุ่งมั่นพัฒนาการเป็นบุคลากรทางการพยาบาล ที่มีคุณภาพ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรธานี และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรธานี

ปัจจัยที่ศึกษาแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ การรับรู้คุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการเรียน และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง และความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และบรรยากาศในการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1-4 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีอุตรธานี ปีการศึกษา 2553 จำนวน 225 คน ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรธานี วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรธานี ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนเป็นตัวแปรที่พยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาลในระดับสูงสุด รองลงมาเป็นการรับรู้คุณค่าในตนเอง บรรยากาศในการเรียนรู้ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา ทักษะคิดต่อการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ตามลำดับ

4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดย นุชเนตร กาฬสมุทร และประสพชัย พสุนนท์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว และสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว โดยศึกษา 8 ตัวแปร จากปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ นักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ปีการศึกษา 2557 ชั้นปีที่ 1-4 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามชั้นปีของนักศึกษา ได้จำนวน 229 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ด้วยวิธีเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise)

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน การรับรู้คุณค่าในตนเอง ทศนคติต่อการเรียน บรรยากาศการเรียนรู้ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ โดยสามารถทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยวได้ร้อยละ 47.2

5) ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤษวรรณ ประเสริฐสิทธิ์

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 838 คน โดยมีกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 185 คน ซึ่งผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ทุกคน และนักศึกษาดอบแบบสอบถามกลับมาจำนวน 151 คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยคำนวณค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เรียงตามลำดับตามปัจจัยที่ส่งผลมากไปน้อย ได้แก่ เจตคติทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ นิสัยในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และเจตคติต่อครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ โดยปัจจัยเหล่านี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคะแนน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้ร้อยละ 68.39

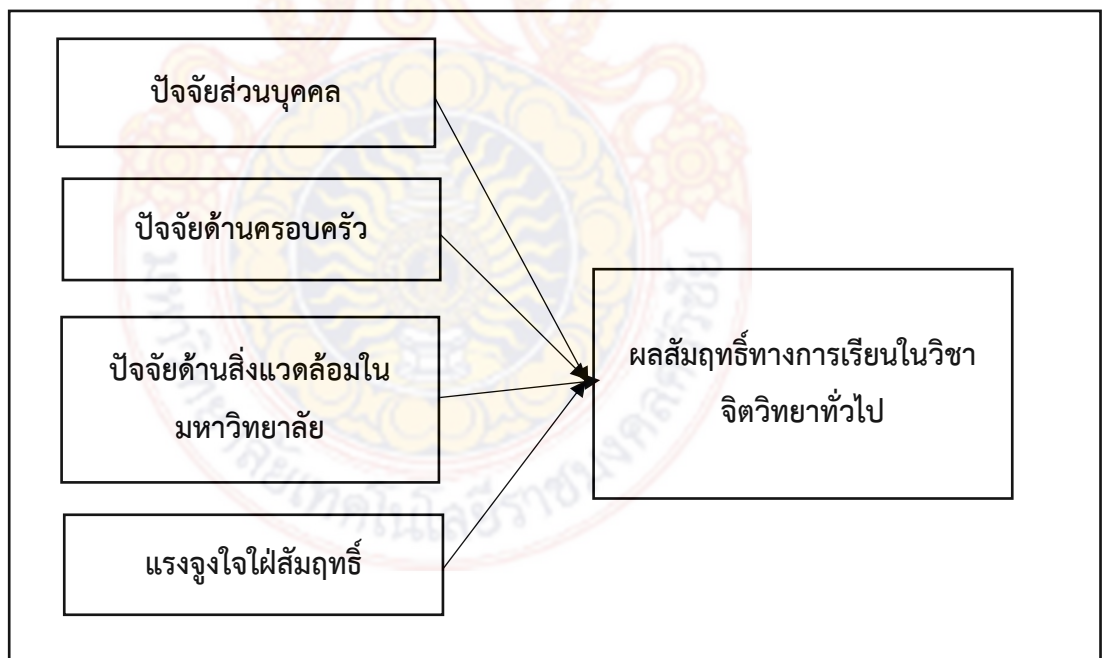
6) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดย นางณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว และด้านตัวนักเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน เพื่อศึกษาอิทธิพลปัจจัยด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว และด้านตัวนักเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน และเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว และด้านตัวนักเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 10 โรงเรียน จำนวน 352 คน ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วยตัวแปรแฝงภายนอก 2 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยด้านครอบครัว และตัวแปรแฝงภายใน 1 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานโดยใช้โปรแกรม SPSS และโปรแกรม LISREL 8.72 ในการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) และตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว และด้านตัวนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย 1) เจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ 2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ 3) การทำการบ้านของนักเรียน ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย 1) คุณภาพการสอนของครู 2) ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และปัจจัยด้านครอบครัวประกอบด้วย 1) การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง และ 2) ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป ภาควิชาศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช สไลใหญ่ โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนระเบียบการวิจัย คือ

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การตรวจสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย
- 3.7 การนำเสนอผลการศึกษา

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช สไลใหญ่ ทั้ง 3 คณะ คือ คณะเกษตรศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการจัดการ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไปในภาคการศึกษาที่ 2/2560, 1/2561 และ 2/2561 จำนวน 301 คน

การสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยจับสลากกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด ซึ่งคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยสูตรของ Taro Yamane

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

$$n = \frac{301}{1 + 301(0.05)^2}$$

$$n = 171.75$$

ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 172 คน และดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

คณะ	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	เก็บข้อมูลจริง
1. เกษตรศาสตร์	99	57	60
2. เทคโนโลยีการจัดการ	96	55	58
3. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	106	60	65
รวม	301	172	183

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นโดยนำมาจากวัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 ส่วน มีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 เนื้อหาในแบบสอบถาม ศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของบุคลากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เพศ ชั้นการศึกษาปัจจุบัน รายได้ของผู้ปกครอง พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา ประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยา ที่พักในระหว่างการศึกษา คะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป และเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ส่วนที่ 2 เนื้อหาในแบบสอบถาม ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาในเรื่องการรับรู้คุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการเรียน ทักษะคิดต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไป สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน บรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียน บรรยากาศในที่พัก พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา

ซึ่งแบบสอบถามส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่ใช้มาตราส่วนการประมาณค่าแบบ Rating Scale ของ Likert แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด	เท่ากับ 5 คะแนน
ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก	เท่ากับ 4 คะแนน
ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง	เท่ากับ 3 คะแนน
ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย	เท่ากับ 2 คะแนน
ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด	เท่ากับ 1 คะแนน

3.3 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย

1) ศึกษาทฤษฎี กรอบแนวคิด และวัตถุประสงค์ นำมาวิเคราะห์และสร้างเป็นแบบสอบถาม นำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาในแบบสอบถามว่ามีความสมบูรณ์หรือไม่

2) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างโดยแบบสอบถามจะใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน และสุ่มมาจากนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ไซใหญ่ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งคิดเป็นจำนวน 22% ของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการทำการศึกษา และนำมาคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตามสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก ได้ค่าเท่ากับ 0.895 ซึ่งถือว่าสูงกว่ามาตรฐานของงานวิจัยเชิงสำรวจ (0.7)

3) นำแบบสอบถามที่นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบหาข้อบกพร่อง ปรับปรุงแก้ไข และนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ในรายงานวิจัย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและผู้วิจัยได้ลงไปทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

- 1) แจ้งนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูล
- 2) ไปเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง
- 3) ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 การตรวจสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม

การตรวจสอบรายละเอียดของข้อคำถามของแบบสอบถามกับผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อแบบสอบถามถูกต้องแล้ว นำไปทดสอบเพื่อหาค่าความน่าเชื่อถือได้กับผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 40 ชุด แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อถือได้โดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก (Cronbachs' Alpha Coefficient) ได้ค่าเท่ากับ 0.895 ซึ่งถือว่าสูงกว่ามาตรฐานของงานวิจัยเชิงสำรวจ (0.7)

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์เป็นการวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมวิจัยสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ มีรายละเอียดของสถิติที่วิเคราะห์ ดังนี้

- 1) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าการแจกแจงความถี่ นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของประชากรที่ใช้ในการวิจัย
- 2) ค่าเฉลี่ยน้ำหนักการตอบคำถามของประชากรที่ใช้ในการวิจัยแต่ละข้อ ซึ่งจะใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า

แบบ Rating Scale แบ่งระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ สามารถแปลความหมายของค่าเฉลี่ยทางสถิติดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	หมายถึง	ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.21	หมายถึง	ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	หมายถึง	ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	หมายถึง	ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.81	หมายถึง	ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3) ทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

3.7 การนำเสนอผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการนำเสนอผลการวิจัยโดยการนำตารางสถิติประกอบการพรรณนา

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการนำเสนอผลการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป ภาควิชาศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช สไลใหญ่ โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่ศึกษาในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป ในภาคการศึกษาที่ 2/2560, 1/2561 และ 2/2561 จำนวน 183 คน โดยใช้แบบสอบถามการวิจัยนั้น ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการศึกษาลำดับดังนี้

- 4.1 ลักษณะทั่วไปของประชากร
- 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป

4.1 ลักษณะทั่วไปของประชากร

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของประชากรประกอบด้วย เพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา รายได้ของผู้ปกครอง พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา ประสบการณ์การเรียนในรายวิชาจิตวิทยาหรือวิชาที่เกี่ยวข้อง ที่พักระหว่างการศึกษาคณะแผนกสอนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป และเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป ปรากฏผลดังต่อไปนี้

นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 - 4 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช สไลใหญ่ ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง ร้อยละ 71.6 เป็นเพศชาย ร้อยละ 27.9 และไม่ระบุเพศ ร้อยละ 0.5 ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ของนักศึกษา 4 ปี โดยคิดเป็นร้อยละ 48.1 รองลงมาเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ของนักศึกษาเทียบโอน คิดเป็นร้อยละ 20.8 รองลงมาเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ของนักศึกษาเทียบโอน คิดเป็นร้อยละ 14.8 รองลงมาเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ของนักศึกษา 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.3 รองลงมาเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 ของนักศึกษา 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.8 รองลงมาเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ของนักศึกษา 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.7 และผู้ที่ไม่ระบุชั้นปีที่กำลังศึกษาอีกร้อยละ 0.5

ในด้านของรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีรายได้ของผู้ปกครองอยู่ที่ 10,001 – 15,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือผู้ที่มีระดับรายได้ของผู้ปกครองอยู่ที่ 5,000 – 10,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 26.2 รองลงมาคือผู้ที่มีระดับรายได้ของผู้ปกครองอยู่ที่ 15,001 – 20,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 12.0 รองลงมาคือผู้ที่มีระดับรายได้ของผู้ปกครองอยู่ที่ 20,001 – 25,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 8.7 รองลงมาคือผู้ที่มีระดับรายได้ของผู้ปกครองต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 6.0 รองลงมาคือผู้ที่มีระดับ

รายได้ของผู้ปกครองอยู่ที่ 25,001 – 30,000 บาท/เดือน และ 30,001 – 35,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 4.9 และผู้ที่มีระดับรายได้ของผู้ปกครองอยู่ที่ 35,001 บาท/เดือนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.8

ในด้านพื้นฐานการศึกษาและประสบการณ์การเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีพื้นฐานการศึกษา ปวส. คิดเป็นร้อยละ 34.4 รองลงมามีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายวิทย์ - คณิต คิดเป็นร้อยละ 23.0 รองลงมามีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ - คำนวณ และ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 14.2 รองลงมามีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ - ภาษา คิดเป็นร้อยละ 10.4 และมีพื้นฐานการศึกษาอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.8 ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาหรือวิชาที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 83.6 รองลงมาคือมีประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาหรือวิชาที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 15.8 และผู้ที่ไม่ระบุว่าเคยเรียนวิชาจิตวิทยาหรือวิชาที่เกี่ยวข้องหรือไม่ คิดเป็นร้อยละ 0.5

ในด้านของที่พักระหว่างการศึกษ พบว่า ส่วนใหญ่มีที่พักอยู่ในหอพักภายนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 54.6 รองลงมามีที่พักอยู่ในบ้านเช่า คิดเป็นร้อยละ 23.0 รองลงมามีที่พักอยู่ในบ้านของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 15.3 รองลงมามีที่พักอยู่ในหอพักภายในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 6.0 และมีที่พักแบบอื่น คิดเป็นร้อยละ 1.1

ในด้านของคะแนนสอบและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า ส่วนใหญ่มีคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป (กลางภาคและปลายภาครวมกัน) อยู่ในช่วง 21 – 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 45.9 รองลงมามีคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป (กลางภาคและปลายภาครวมกัน) อยู่ในช่วง 31 – 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 44.3 รองลงมามีคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป (กลางภาคและปลายภาครวมกัน) อยู่ในช่วง 41 – 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และมีคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป (กลางภาคและปลายภาครวมกัน) อยู่ในช่วง 11 – 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 4.4 ส่วนใหญ่มีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ในระดับ A คิดเป็นร้อยละ 76.5 รองลงมามีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ในระดับ B⁺ คิดเป็นร้อยละ 10.9 รองลงมามีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ในระดับ B คิดเป็นร้อยละ 10.4 รองลงมามีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ในระดับ C⁺ คิดเป็นร้อยละ 1.6 และมีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ในระดับ C คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.1 แสดงลักษณะทั่วไปของประชากร (นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 - 4 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช สไลใหญ่)

ลักษณะทั่วไป	จำนวน N = 183	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	51	27.9
หญิง	131	71.6
ไม่ระบุ	1	0.5

รวม	183	100.0
2. ชั้นปีที่กำลังศึกษา		
ชั้นปีที่ 1 นักศึกษา 4 ปี	7	3.8
ชั้นปีที่ 2 นักศึกษา 4 ปี	88	48.1
ชั้นปีที่ 3 นักศึกษา 4 ปี	5	2.7
ชั้นปีที่ 4 นักศึกษา 4 ปี	17	9.3
ชั้นปีที่ 3 นักศึกษาเทียบโอน	27	14.8
ชั้นปีที่ 4 นักศึกษาเทียบโอน	38	20.8
ไม่ระบุ	1	0.5
รวม	183	100.0
3. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	11	6.0
5,000 – 10,000 บาท	48	26.2
10,001 – 15,000 บาท	61	33.3
15,001 – 20,000 บาท	22	12.0
20,001 – 25,000 บาท	16	8.7
25,001 – 30,000 บาท	9	4.9
30,001 – 35,000 บาท	9	4.9
มากกว่า 35,001 บาท	7	3.8
รวม	183	100.0
4. พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา		
ม.ปลาย สายวิทย์ - คณิต	42	23.0
ม.ปลาย สายศิลป์ - ภาษา	19	10.4
ม.ปลาย สายศิลป์ - คำนวณ	26	14.2
ปวช.	26	14.2
ปวส.	63	34.4
อื่นๆ	7	3.8
รวม	183	100.0
5. ประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาหรือวิชาที่เกี่ยวข้อง		
เคยเรียน	29	15.8

ไม่เคยเรียน	153	83.6
ไม่ระบุ	1	0.5
รวม	183	100.0
6. ที่พักระหว่างการศึกษ		
บ้านของตนเอง	28	15.3
หอพักภายในมหาวิทยาลัย	11	6.0
หอพักภายนอกมหาวิทยาลัย	100	54.6
บ้านเช่า	42	23.0
อื่นๆ	2	1.1
รวม	183	100.0
7. คะแนนสอบวิชาจิตวิทยาทั่วไป (กลางภาคและปลายภาค)		
0 - 10 คะแนน	0	0.0
11 - 20 คะแนน	8	4.4
21 - 30 คะแนน	84	45.9
31 - 40 คะแนน	81	44.3
41 - 50 คะแนน	10	5.5
รวม	183	100.0
8. เกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป		
A	140	76.5
B ⁺	20	10.9
B	19	10.4
C ⁺	3	1.6
C	1	0.5
D ⁺	0	0.0
D	0	0.0
F	0	0.0
รวม	423	100.0

4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป ภาควิชาศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช สไลใหญ่ แยกเป็นแต่ละด้าน

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ด้านการรับรู้คุณค่าในตนเอง	4.06	0.59
ด้านทัศนคติต่อการเรียน	3.98	0.56
ด้านทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไป	3.99	0.56
ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง	4.23	0.58
ด้านความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา	4.26*	0.57
ด้านสัมพันธภาพของนักศึกษากับเพื่อน	3.96	0.61
ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน	3.76	0.60
ด้านบรรยากาศในที่พัก	3.84	0.74
ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์	4.20	0.60
ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา	4.02	0.67

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป ภาควิชาศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช สไลใหญ่ แยกเป็นแต่ละด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.76 – 4.26 ซึ่งเป็นค่าคะแนนที่อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

- ลำดับที่ 1 ด้านความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26
- ลำดับที่ 2 ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23
- ลำดับที่ 3 ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20
- ลำดับที่ 4 ด้านการรับรู้คุณค่าในตนเอง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06
- ลำดับที่ 5 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02
- ลำดับที่ 6 ด้านทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไป คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99
- ลำดับที่ 7 ด้านทัศนคติต่อการเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98
- ลำดับที่ 8 ด้านสัมพันธภาพของนักศึกษากับเพื่อน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96
- ลำดับที่ 9 ด้านบรรยากาศในที่พัก คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84

ลำดับที่ 10 ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและช่วงคะแนน

ช่วงคะแนน	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
0 – 10 คะแนน	0	0.0	0	0.0	0	0.0
11 – 20 คะแนน	5	9.8	3	2.3	8	4.4
21 – 30 คะแนน	28	54.9	55	42.0	83	45.6
31 – 40 คะแนน	18	35.3	63	48.1	81	44.5
41 – 50 คะแนน	0	0.0	10*	7.6	10	5.5
รวม	51	100.0	131	100.0	182	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ที่ทำคะแนนสอบอยู่ในช่วงคะแนนที่สูงที่สุด คือ 41 – 50 คะแนน เป็นเพศหญิงทั้งหมด ไม่มีเพศชายได้คะแนนอยู่ในช่วงคะแนนนี้เลย และในช่วงคะแนนถัดมา คือ 31 – 40 คะแนน เป็นเพศหญิง 63 คน คิดเป็น 48.1% จากจำนวนเพศหญิงทั้งหมด และเป็นเพศชาย 18 คน คิดเป็น 35.3% ของเพศชายทั้งหมด ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าเพศมีผลต่อช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป โดยเพศหญิงสามารถทำคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปได้ดีกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

เกรด	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
A	28	54.9	112	85.5	140*	76.9
B ⁺	11	21.6	8	6.1	19	10.4
B	9	17.6	10	7.6	19	10.4
C ⁺	2	3.9	1	0.8	3	1.6
C	1	2.0	0	0.0	1	0.5
D ⁺	0	0.0	0	0.0	0	0.0
D	0	0.0	0	0.0	0	0.0
F	0	0.0	0	0.0	0	0.0
รวม	51	100.0	131	100.0	182	100.0

A	5 (71.4)	77 (87.5)	2 (40.0)	15 (88.2)	16 (59.3)	24 (63.2)	139 (76.4)
B+	1 (14.3)	6 (6.8)	1 (20.0)	0 (0.0)	4 (14.8)	8 (21.1)	20 (11.0)
B	1 (14.3)	4 (4.5)	2 (40.0)	1 (5.9)	5 (18.5)	6 (15.8)	19 (10.4)
C+	0 (0.0)	1 (1.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (7.4)	0 (0.0)	3 (1.6)
C	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (5.9)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (0.5)
รวม	7 (100.0)	88 (100.0)	5 (100.0)	17 (100.0)	27 (100.0)	38 (100.0)	182 (100.0)

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 (นักศึกษา 4 ปี) ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 5 คน คิดเป็น 71.4% ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 (นักศึกษา 4 ปี) ทั้งหมด นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 (นักศึกษา 4 ปี) ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 77 คน คิดเป็น 87.5% ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 (นักศึกษา 4 ปี) ทั้งหมด นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 (นักศึกษา 4 ปี) ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A และ C จำนวน 2 คน คิดเป็น 40% ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 (นักศึกษา 4 ปี) ทั้งหมด นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 (นักศึกษา 4 ปี) ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 15 คน คิดเป็น 88.2% ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 (นักศึกษา 4 ปี) ทั้งหมด นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 (นักศึกษาเทียบโอน) ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 16 คน คิดเป็น 59.3% ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 (นักศึกษาเทียบโอน) ทั้งหมด และนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 (นักศึกษาเทียบโอน) ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 24 คน คิดเป็น 63.2% ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 (นักศึกษาเทียบโอน) ทั้งหมด ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าชั้นปีที่กำลังศึกษาของนักศึกษาไม่มีผลต่อเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองและช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ช่วง คะแนน	ต่ำกว่า 5,000	5,000 - 10,000	10,001 - 15,000	15,001 - 20,000	20,001 - 25,000	25,001 - 30,000	30,001 - 35,000	35,000 ขึ้น ไป	รวม
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	
11 - 20	1 (9.1)	2 (4.2)	5 (8.2)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	8 (4.4)
21 - 30	5 (45.5)	21 (43.8)	29 (47.5)	10 (45.5)	6 (37.5)	4 (44.4)	3 (33.3)	6 (85.7)	84 (45.9)
31 - 40	4 (36.4)	23 (47.9)	25 (41.0)	12 (54.5)	7 (43.8)	3 (33.3)	6 (66.7)	1 (14.3)	81 (44.3)
41 - 50	1 (9.1)	2 (4.2)	2 (3.3)	0 (0.0)	3 (18.8)	2 (22.2)	0 (0.0)	0 (0.0)	10 (5.5)
รวม	11 (100)	48 (100)	61 (100)	22 (100.0)	16 (100.0)	9 (100.0)	9 (100)	7 (100.0)	183 (100.0)

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ในช่วง 21 - 30 คะแนน จำนวน 5 คน คิดเป็น 45.5% ของนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ทั้งหมด นักศึกษาที่กำลังศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 - 10,000 บาท ส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ในช่วง 31 - 40 คะแนน จำนวน 23 คน คิดเป็น 47.9% ของนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 - 10,000 บาท ทั้งหมด นักศึกษาที่กำลัง

ศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท ส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ในช่วง 21 – 30 คะแนน จำนวน 29 คน คิดเป็น 47.5% ของนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท ทั้งหมด นักศึกษาที่กำลังศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท ส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ในช่วง 31 – 40 คะแนน จำนวน 12 คน คิดเป็น 54.5% ของนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท ทั้งหมด นักศึกษาที่กำลังศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท ส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ในช่วง 31 – 40 คะแนน จำนวน 7 คน คิดเป็น 43.8% ของนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท ทั้งหมด นักศึกษาที่กำลังศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ 25,001 – 30,000 บาท ส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ในช่วง 21 – 30 คะแนน จำนวน 4 คน คิดเป็น 44.4% ของนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ 25,001 – 30,000 บาท ทั้งหมด นักศึกษาที่กำลังศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ 30,001 – 35,000 บาท ส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ในช่วง 31 – 40 คะแนน จำนวน 6 คน คิดเป็น 66.7% ของนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ 30,001 – 35,000 บาท ทั้งหมด และนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ 35,000 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ในช่วง 21 – 30 คะแนน จำนวน 6 คน คิดเป็น 85.7% ของนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ 35,000 บาทขึ้นไป ทั้งหมด ดังนั้นจึงสรุปได้ว่ารายได้ของผู้ปกครองไม่มีผลต่อช่วงคะแนนการสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของรายได้ของผู้ปกครอง จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
รายได้ของผู้ปกครอง	ระหว่างกลุ่ม	3	9.21	3.07	1.03	0.37
	ภายในกลุ่ม	179	532.05	2.97		
	รวม	182	541.26			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องความแตกต่างของรายได้ของผู้ปกครอง จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ของผู้ปกครองแตกต่างกันมีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ช่วง คะแนน	ต่ำกว่า	5,000 -	10,001 -	15,001 -	20,001 -	25,001 -	30,001 -	35,000 ขึ้น	รวม
	5,000	10,000	15,000	20,000	25,000	30,000	35,000	ไป	
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)
A	9 (81.8)	42 (87.5)	44 (72.1)	17 (77.3)	12 (75.0)	7 (77.8)	8 (88.9)	1 (14.3)	140 (76.5)
B ⁺	2 (18.2)	3 (6.3)	6 (9.8)	1 (4.5)	2 (12.5)	2 (22.2)	1 (11.1)	3 (42.9)	20 (10.9)
B	0 (0.0)	1 (2.1)	9 (14.8)	4 (18.2)	2 (12.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (42.9)	19 (10.4)
C ⁺	0 (0.0)	2 (4.2)	1 (1.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (1.6)
C	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (1.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (0.5)
รวม	11 (100)	48 (100)	61 (100)	22 (100.0)	16 (100.0)	9 (100.0)	9 (100)	7 (100.0)	183 (100.0)

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จนถึงรายได้ 30,001 – 35,000 บาท ส่วนใหญ่ล้วนทำเกรดได้ในระดับ A ทั้งหมด ยกเว้นนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้สูงกว่า 35,000 บาทขึ้นไป ที่ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ B⁺ และ B

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของรายได้ของผู้ปกครอง จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
รายได้ของผู้ปกครอง	ระหว่างกลุ่ม	4	27.38	6.85	2.37	0.05*
	ภายในกลุ่ม	178	513.88	2.89		
	รวม	182	541.26			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องความแตกต่างของรายได้ของผู้ปกครอง จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ของผู้ปกครองแตกต่างกันมีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานการศึกษาของนักศึกษาและช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ช่วงคะแนน	ม.ปลาย (วิทย์ - คณิต)	ม.ปลาย ศิลป์ - ภาษา	ม.ปลาย ศิลป์ - คำนวณ	ปวช.	ปวส.	อื่นๆ	รวม
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)
11 – 20	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (3.8)	0 (0.0)	7 (11.1)	0 (0.0)	8 (4.4)

21 – 30	11 (26.2)	6 (31.6)	9 (34.6)	13 (50.0)	41 (65.1)	4 (57.1)	84 (45.9)
31 – 40	25 (59.5)	12 (63.2)	16 (61.5)	12 (46.2)	14 (22.2)	2 (28.6)	81 (44.3)
41 – 50	6 (14.3)	1 (5.3)	0 (0.0)	1 (3.8)	1 (1.6)	1 (14.3)	10 (5.5)
รวม	42 (100.0)	19 (100.0)	26 (100.0)	26 (100.0)	63 (100.0)	7 (100.0)	183 (100.0)

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายวิทย์ – คณิต ส่วนใหญ่ทำคะแนนสอบได้ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน จำนวน 25 คน คิดเป็น 59.5% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายวิทย์ – คณิต ทั้งหมด นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ – ภาษา ส่วนใหญ่ทำคะแนนสอบได้ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน จำนวน 12 คน คิดเป็น 63.2% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ – ภาษา ทั้งหมด นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ – คำนวณ ส่วนใหญ่ทำคะแนนสอบได้ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน จำนวน 16 คน คิดเป็น 61.5% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ – คำนวณ ทั้งหมด นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ปวช. ส่วนใหญ่ทำคะแนนสอบได้ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน จำนวน 13 คน คิดเป็น 50.0% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ปวช. ทั้งหมด นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ปวส. ส่วนใหญ่ทำคะแนนสอบได้ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน จำนวน 41 คน คิดเป็น 65.1% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ปวส. ทั้งหมด และนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาอื่นๆ ส่วนใหญ่ทำคะแนนสอบได้ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน จำนวน 4 คน คิดเป็น 57.1% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาอื่นๆ ทั้งหมด ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า นักศึกษาที่จบการศึกษาจากสายสามัญ (มัธยมศึกษาตอนปลาย) สามารถทำคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป ได้ดีกว่านักศึกษาที่จบการศึกษาจากสายอาชีพ (ปวช., ปวส.) และอื่นๆ

ตารางที่ 4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานการศึกษาของนักศึกษาและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

เกรด	ม.ปลาย (วิทย์ – คณิต)	ม.ปลาย ศิลป์ – ภาษา	ม.ปลาย ศิลป์ – คำนวณ	ปวช.	ปวส.	อื่นๆ	รวม
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)
A	40 (95.2)	17 (89.5)	21 (80.8)	20 (76.9)	37 (58.7)	5 (71.4)	140 (76.5)
B ⁺	1 (2.4)	1 (5.3)	1 (3.8)	3 (11.5)	14 (22.2)	0 (0.0)	20 (10.9)
B	1 (2.4)	1 (5.3)	3 (11.5)	3 (11.5)	9 (14.3)	2 (28.6)	19 (10.4)
C ⁺	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (4.8)	0 (0.0)	3 (1.6)
C	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (3.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (0.5)
รวม	42 (100.0)	19 (100.0)	26 (100.0)	26 (100.0)	63 (100.0)	7 (100.0)	183 (100.0)

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายวิทย์ – คณิต ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 40 คน คิดเป็น 95.2% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายวิทย์ – คณิต ทั้งหมด นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ – ภาษา ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 17 คน คิดเป็น

89.5% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ – ภาษา ทั้งหมด นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ – คำนวณ ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 21 คน คิดเป็น 80.8% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ – คำนวณ ทั้งหมด นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ปวช. ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 20 คน คิดเป็น 76.9% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ปวช. ทั้งหมด นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ปวส. ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 37 คน คิดเป็น 58.7% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ปวส. ทั้งหมด และนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาอื่นๆ ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 5 คน คิดเป็น 71.4% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาอื่นๆ ทั้งหมด แต่จะเห็นได้ว่านักศึกษาที่จบการศึกษาจากสายสามัญ (มัธยมศึกษาตอนปลาย) จะมีเปอร์เซ็นต์การได้เกรด A สูงกว่า (80.8 – 95.2%) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า นักศึกษาที่จบการศึกษาจากสายสามัญ (มัธยมศึกษาตอนปลาย) สามารถทำเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป ได้ดีกว่านักศึกษาที่จบการศึกษาจากสายอาชีพ (ปวช., ปวส.) และอื่นๆ

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของพื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	80.08	26.69	11.35	0.00*
	ภายในกลุ่ม	179	421.14	2.35		
	รวม	182	501.22			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องความแตกต่างของพื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีพื้นฐานการศึกษาแตกต่างกันมีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาและช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ช่วงคะแนน	เคยเรียน	ไม่เคยเรียน	รวม
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)
11 – 20	1 (3.4)	7 (4.6)	8 (4.4)
21 – 30	9 (31.0)	75 (49.0)	84 (46.1)
31 – 40	16 (55.2)	64 (41.8)	80 (44.0)
41 – 50	3 (10.3)	7 (4.6)	10 (5.5)

รวม	29 (100.0)	153 (100.0)	182 (100.0)
จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักศึกษาที่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ในช่วง 31 – 40 คะแนน จำนวน 16 คน คิดเป็น 55.2% ของนักศึกษานักศึกษาที่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาทั้งหมด และนักศึกษาที่ไม่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ในช่วง 21 – 30 คะแนน จำนวน 75 คน คิดเป็น 49.0% ดังนั้นประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาน่าจะมีผลต่อการเรียนวิชาจิตวิทยาทั่วไป โดยทำให้นักศึกษาที่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาหรือวิชาที่เกี่ยวข้องสามารถทำคะแนนได้ดีกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเรียน			

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยา	ระหว่างกลุ่ม	3	0.48	0.16	1.14	0.33
	ภายในกลุ่ม	179	25.23	0.14		
	รวม	182	25.72			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องความแตกต่างของประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาแตกต่างกันมีช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ช่วงคะแนน	เคยเรียน	ไม่เคยเรียน	รวม
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)
A	25 (86.2)	114 (74.5)	140 (76.9)
B ⁺	2 (6.9)	18 (11.8)	20 (10.9)
B	1 (3.4)	18 (11.8)	19 (10.4)
C ⁺	1 (3.4)	2 (1.3)	3 (1.6)
C	0 (0.0)	1 (0.7)	1 (0.2)
รวม	29 (100.0)	153 (100.0)	182 (100.0)

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักศึกษาที่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 25 คน คิดเป็น 86.2% ของนักศึกษานักศึกษาที่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาทั้งหมด และนักศึกษาที่ไม่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาส่วนใหญ่

ใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 114 คน คิดเป็น 74.5% ดังนั้นประสบการณ์การเรียนรู้วิชาจิตวิทยาน่าจะมีผลต่อการเรียนวิชาจิตวิทยาทั่วไป โดยทำให้นักศึกษาที่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาหรือวิชาที่เกี่ยวข้องสามารถทำเกรดได้ดีกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเรียน

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของประสบการณ์การเรียนรู้วิชาจิตวิทยา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ประสบการณ์การเรียนรู้วิชาจิตวิทยา	ระหว่างกลุ่ม	4	0.42	0.10	0.73	0.57
	ภายในกลุ่ม	178	25.30	0.14		
	รวม	182	25.72			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องความแตกต่างของประสบการณ์การเรียนรู้วิชาจิตวิทยา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนรู้วิชาจิตวิทยาแตกต่างกันมีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยในระหว่างการศึกษาและช่วงคะแนนสอบในรายวิชาศึกษาทั่วไป

ช่วงคะแนน	บ้านตนเอง	หอพักใน	หอพักนอก	บ้านเช่า	อื่นๆ	รวม
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)
11 – 20	0 (0.0)	1 (9.1)	4 (4.0)	3 (7.1)	0 (0.0)	8 (4.4)
21 – 30	12 (42.9)	4 (36.4)	47 (47.0)	21 (50.0)	0 (0.0)	84 (45.9)
31 – 40	16 (57.1)	6 (54.5)	41 (41.0)	17 (40.5)	1 (50.0)	81 (44.3)
41 – 50	0 (0.0)	0 (0.0)	8 (8.0)	1 (2.4)	1 (50.0)	10 (5.5)
รวม	28 (100.0)	11 (100.0)	100 (100.0)	42 (100.0)	2 (100.0)	183 (100.0)

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักศึกษาที่อยู่อาศัยที่บ้านตนเองส่วนใหญ่มีช่วงคะแนนสอบอยู่ที่ 31 – 40 คะแนน จำนวน 16 คน คิดเป็น 57.1% ของนักศึกษาที่อยู่อาศัยที่บ้านของตนเองทั้งหมด นักศึกษาที่อยู่อาศัยในหอพักในส่วนใหญ่มีช่วงคะแนนสอบอยู่ที่ 31 - 40 คะแนน จำนวน 6 คน คิดเป็น 54.5% ของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักในทั้งหมด นักศึกษาที่อยู่อาศัยในหอพักนอกส่วนใหญ่มีช่วงคะแนนสอบอยู่ที่ 21 - 30 คะแนน จำนวน 47 คน คิดเป็น 47.0% ของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักนอกทั้งหมด นักศึกษาที่อยู่อาศัยในบ้านเช่าส่วนใหญ่มีช่วง

คะแนนสอบอยู่ที่ 21 - 30 คะแนน จำนวน 21 คน คิดเป็น 50.0% ของนักศึกษาที่อาศัยอยู่บ้านเช่าทั้งหมด ดังนั้นที่อยู่อาศัยในระหว่างเรียนน่าจะมีผลต่อการเรียนวิชาจิตวิทยาทั่วไป โดยทำให้นักศึกษาที่อาศัยอยู่ที่บ้านตนเองและหอพักในมีผลการสอบที่ดีกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักนอกและบ้านเช่า

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของที่พักของนักศึกษา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ที่พักของนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	4.03	1.34	1.44	0.23
	ภายในกลุ่ม	179	166.56	0.93		
	รวม	182	170.59			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องความแตกต่างของที่พักของนักศึกษา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีที่พักแตกต่างกันมีช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยในระหว่างการเรียนและเกรดในรายวิชาศึกษาทั่วไป

ช่วงคะแนน	บ้านตนเอง	หอพักใน	หอพักนอก	บ้านเช่า	อื่นๆ	รวม
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)
A	22 (78.6)	9 (81.8)	79 (79.0)	28 (66.7)	2 (100.0)	140 (76.5)
B ⁺	3 (10.7)	1 (9.1)	10 (10.0)	6 (14.3)	0 (0.0)	20 (10.9)
B	3 (10.7)	1 (9.1)	9 (9.0)	6 (14.3)	0 (0.0)	19 (10.4)
C ⁺	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (1.0)	2 (4.8)	0 (0.0)	3 (1.6)
C	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (1.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (0.5)
รวม	28 (100.0)	11 (100.0)	100 (100.0)	42 (100.0)	2 (100.0)	183 (100.0)

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักศึกษาที่อยู่อาศัยที่บ้านตนเองส่วนใหญ่มีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปในระดับ A จำนวน 22 คน คิดเป็น 78.6% ของนักศึกษาที่อยู่อาศัยที่บ้านของตนเองทั้งหมด นักศึกษาที่อยู่อาศัยในหอพักในส่วนใหญ่มีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปในระดับ A จำนวน 9 คน คิดเป็น 81.8% ของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักในทั้งหมด นักศึกษาที่อยู่อาศัยในหอพักนอกส่วนใหญ่มีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปในระดับ A จำนวน 79 คน คิดเป็น 79.0% ของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักนอกทั้งหมด นักศึกษาที่อยู่อาศัยในบ้านเช่าส่วน

ใหญ่มีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปในระดับ A จำนวน 28 คน คิดเป็น 66.7% ของนักศึกษาที่อาศัยอยู่บ้านเช่าทั้งหมด ดังนั้นที่อยู่อาศัยในระหว่างเรียนน่าจะมีผลต่อการเรียนวิชาจิตวิทยาทั่วไป โดยทำให้นักศึกษาที่อาศัยอยู่ที่บ้านตนเอง หอพักใน และหอพักนอก มีเกรดที่ดีกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่ในบ้านเช่า

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของที่พักของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ที่พักของนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4	2.18	0.54	0.58	0.68
	ภายในกลุ่ม	178	168.41	0.95		
	รวม	182	170.59			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องความแตกต่างของที่พักของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักแตกต่างกันมีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้คุณค่าในตนเองและช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ช่วงคะแนน	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็นต่ำสุด	ความคิดเห็นสูงสุดสูงสุด
11 – 20 คะแนน	8	4.33	0.33	4.04	4.61
21 – 30 คะแนน	84	4.09	0.60	3.96	4.22
31 – 40 คะแนน	81	4.12	0.57	3.89	4.15
41 – 50 คะแนน	10	3.93	0.80	3.35	4.50
รวม	183	4.06	0.59	3.97	4.15

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนสูงสุด คือ 41 – 50 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการรับรู้คุณค่าในตนเองอยู่ที่ 3.93 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการรับรู้คุณค่าในตนเองอยู่ที่ 4.12 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการรับรู้คุณค่าในตนเองอยู่ที่ 4.09 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนต่ำสุด คือ 11 – 20 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น

ด้านการรับรู้คุณค่าในตนเองอยู่ที่ 4.33 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นแสดงว่าการรับรู้คุณค่าในตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้คุณค่าในตนเองของนักศึกษา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
การรับรู้คุณค่าในตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	0.98	0.33	0.93	0.43
	ภายในกลุ่ม	179	62.43	0.35		
	รวม	182	63.40			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องการรับรู้คุณค่าในตนเองของนักศึกษา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีความคิดเห็นเรื่องการรับรู้คุณค่าในตนเองแตกต่างกันมีช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้คุณค่าในตนเองและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

เกรด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็นต่ำสุด	ความคิดเห็นสูงสุดสูงสุด
A	140	4.03	0.58	3.93	4.12
B ⁺	20	4.22	0.59	3.94	4.50
B	19	4.07	0.73	3.72	4.42
C ⁺	3	4.38	0.22	3.84	4.90
C	1	4.38	0.00	0.00	0.00
รวม	183	4.06	0.59	3.97	4.15

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับสูงสุด คือ เกรด A เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการรับรู้คุณค่าในตนเองอยู่ที่ 4.03 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการรับรู้คุณค่าในตนเองอยู่ที่ 4.22 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการรับรู้คุณค่าในตนเองอยู่ที่ 4.07 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด C⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการรับรู้คุณค่าในตนเองอยู่ที่ 4.38 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้ที่ทำเกรด

อยู่ในระดับต่ำสุด คือ เกรด C เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการรับรู้คุณค่าในตนเองอยู่ที่ 4.38 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นแสดงว่าการรับรู้คุณค่าในตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้คุณค่าในตนเองของนักศึกษา จำแนกตามเกรด ในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
การรับรู้คุณค่าในตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	4	1.06	0.27	0.76	0.56
	ภายในกลุ่ม	178	62.34	0.35		
	รวม	182	63.40			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องการรับรู้คุณค่าในตนเองของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีความคิดเห็นเรื่องการรับรู้คุณค่าในตนเองแตกต่างกันมีระดับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนและช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ช่วงคะแนน	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็นต่ำสุด	ความคิดเห็นสูงสุดสูงสุด
11 – 20 คะแนน	8	3.80	0.50	3.39	4.22
21 – 30 คะแนน	84	3.93	0.59	3.80	4.05
31 – 40 คะแนน	81	4.03	0.55	3.91	4.15
41 – 50 คะแนน	10	4.19	0.46	3.86	4.51
รวม	183	4.06	0.56	3.90	4.06

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนสูงสุด คือ 41 – 50 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อการเรียนอยู่ที่ 4.19 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อการเรียนอยู่ที่ 4.03 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อการเรียนอยู่ที่ 3.93 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนต่ำสุด คือ 11 – 20 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อการเรียนอยู่ที่ 3.80 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังนั้นแสดงว่าทัศนคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์กับช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป โดยผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะยิ่งทำคะแนนสอบได้สูงตามไปด้วย

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ทัศนคติต่อการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.11	0.37	1.17	0.32
	ภายในกลุ่ม	179	56.98	0.32		
	รวม	182	58.09			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องทัศนคติต่อการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเรียนแตกต่างกันมีช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

เกรด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็นต่ำสุด	ความคิดเห็นสูงสุดสูงสุด
A	140	3.98	0.55	3.88	4.07
B ⁺	20	4.01	0.59	3.74	4.29
B	19	4.02	0.63	3.71	4.32
C ⁺	3	3.57	0.38	2.63	4.51
C	1	4.43	0.00	0.00	0.00
รวม	183	3.98	0.56	3.90	4.06

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับสูงสุด คือ เกรด A เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อการเรียนอยู่ที่ 3.98 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อการเรียนอยู่ที่ 4.01 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อการเรียน 4.02 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด C⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อการเรียนอยู่ที่ 3.57 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับต่ำสุด คือ เกรด C เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อการเรียนอยู่ที่ 4.43 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นแสดงว่าทัศนคติต่อการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ทัศนคติต่อการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	4	0.75	0.19	0.58	0.68
	ภายในกลุ่ม	178	57.34	0.32		
	รวม	182	58.09			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องทัศนคติต่อการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเรียนแตกต่างกันมีระดับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปและช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ช่วงคะแนน	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็นต่ำสุด	ความคิดเห็นสูงสุดสูงสุด
11 – 20 คะแนน	8	4.08	0.49	3.67	4.49
21 – 30 คะแนน	84	4.00	0.68	3.85	4.14
31 – 40 คะแนน	81	4.00	0.57	3.87	4.12
41 – 50 คะแนน	10	3.90	0.90	3.26	4.54
รวม	183	4.00	0.63	3.90	4.09

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนสูงสุด คือ 41 – 50 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ที่ 3.90 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ที่ 4.00 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ที่ 4.00 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนต่ำสุด คือ 11 – 20 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ที่ 4.08 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังนั้นแสดงว่าทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปมีความสัมพันธ์กับช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป โดยผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปจะยิ่งทำคะแนนสอบได้น้อยตามไปด้วย

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปของนักศึกษา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	3	0.15	0.05	0.12	0.95
	ภายในกลุ่ม	179	72.41	0.41		
	รวม	182	72.56			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปของนักศึกษา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปแตกต่างกันมีช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

เกรด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็นต่ำสุด	ความคิดเห็นสูงสุดสูงสุด
A	140	3.96	0.61	3.86	4.07
B ⁺	20	4.19	0.55	3.93	4.45
B	19	4.06	0.87	3.64	4.48
C ⁺	3	3.75	0.43	2.67	4.83
C	1	3.88	0.00	0.00	0.00
รวม	183	3.99	0.63	3.90	4.09

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับสูงสุด คือ เกรด A เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ที่ 3.96 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ที่ 4.19 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไป 4.06 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด C⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ที่ 3.75 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับต่ำสุด คือ เกรด C เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ที่ 3.88 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังนั้นแสดงว่าทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่มีความสัมพันธ์กับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	4	1.20	0.30	0.75	0.56
	ภายในกลุ่ม	178	71.35	0.40		
	รวม	182	72.56			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปแตกต่างกันมีระดับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองและช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ช่วงคะแนน	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็นต่ำสุด	ความคิดเห็นสูงสุดสูงสุด
11 – 20 คะแนน	8	4.17	0.92	3.41	4.94
21 – 30 คะแนน	84	4.26	0.60	4.12	4.39
31 – 40 คะแนน	81	4.18	0.52	4.06	4.29
41 – 50 คะแนน	10	4.48	0.45	4.15	4.80
รวม	183	4.23	0.58	4.14	4.31

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนสูงสุด คือ 41 – 50 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองอยู่ที่ 4.48 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองอยู่ที่ 4.18 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองอยู่ที่ 4.26 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนต่ำสุด คือ 11 – 20 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อการเรียนอยู่ที่ 4.17 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังนั้นแสดงว่าสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.35 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของสัมพันธภาพของนักศึกษากับผู้ปกครอง จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
สัมพันธภาพของนักศึกษากับผู้ปกครอง	ระหว่างกลุ่ม	3	0.89	0.30	0.90	0.44
	ภายในกลุ่ม	179	59.39	0.33		
	รวม	182	60.29			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องสัมพันธภาพของนักศึกษากับผู้ปกครอง จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพกับผู้ปกครองแตกต่างกันมีช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

เกรด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็นต่ำสุด	ความคิดเห็นสูงสุดสูงสุด
A	140	4.21	0.51	4.12	4.29
B ⁺	20	4.35	0.69	4.03	4.67
B	19	4.39	0.69	4.06	4.73
C ⁺	3	3.71	1.25	0.58	4.83
C	1	3.38	0.00	0.00	0.00
รวม	183	4.23	0.58	4.15	4.31

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับสูงสุด คือ เกรด A เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองอยู่ที่ 4.21 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองอยู่ที่ 4.35 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองอยู่ที่ 4.39 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด C⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองอยู่ที่ 3.71 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และ ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับต่ำสุด คือ เกรด C เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองอยู่ที่ 3.38 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นแสดงว่าสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.37 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของสัมพันธภาพของนักศึกษากับผู้ปกครอง จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
สัมพันธภาพของนักศึกษากับผู้ปกครอง	ระหว่างกลุ่ม	4	2.42	0.61	1.86	0.12
	ภายในกลุ่ม	178	57.87	0.33		
	รวม	182	60.29			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องสัมพันธภาพของนักศึกษากับผู้ปกครอง จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพกับผู้ปกครองแตกต่างกันมีระดับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษาและช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ช่วงคะแนน	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็นต่ำสุด	ความคิดเห็นสูงสุดสูงสุด
11 – 20 คะแนน	8	3.94	0.93	3.16	4.71
21 – 30 คะแนน	84	4.30	0.63	4.17	4.44
31 – 40 คะแนน	81	4.26	0.44	4.16	4.35
41 – 50 คะแนน	10	4.18	0.65	3.72	4.65
รวม	183	4.26	0.57	4.18	4.34

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนสูงสุด คือ 41 – 50 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษาอยู่ที่ 4.18 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษาอยู่ที่ 4.26 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษาอยู่ที่ 4.30 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนต่ำสุด คือ 11 – 20 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษาอยู่ที่ 3.94 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังนั้นแสดงว่าความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.39 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	1.04	0.35	1.07	0.36
	ภายในกลุ่ม	179	57.72	0.32		
	รวม	182	58.75			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีความคาดหวังของผู้ปกครองแตกต่างกันมีช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษาและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

เกรด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็นต่ำสุด	ความคิดเห็นสูงสุดสูงสุด
A	140	4.23	0.50	4.15	4.32
B ⁺	20	4.51	0.43	4.31	4.70
B	19	4.33	0.86	3.92	4.74
C ⁺	3	3.56	1.49	0.58	4.26
C	1	3.83	0.00	0.00	0.00
รวม	183	4.26	0.57	4.18	4.34

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับสูงสุด คือ เกรด A เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษายู่ที่ 4.23 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษายู่ที่ 4.51 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษายู่ที่ 4.33 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด C⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษายู่ที่ 3.56 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และ ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับต่ำสุด คือ เกรด C เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองอยู่ที่ 3.83 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังนั้นแสดงว่าความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.41 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4	3.12	0.78	2.49	0.04*
	ภายในกลุ่ม	178	55.64	0.31		
	รวม	182	58.75			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีความคาดหวังของผู้ปกครองแตกต่างกันมีระดับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนและช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ช่วงคะแนน	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็นต่ำสุด	ความคิดเห็นสูงสุดสูงสุด
11 – 20 คะแนน	8	3.77	0.83	3.07	4.46
21 – 30 คะแนน	84	3.96	0.69	3.81	4.11
31 – 40 คะแนน	81	3.98	0.48	3.86	4.08
41 – 50 คะแนน	10	3.96	0.74	3.42	4.49
รวม	183	3.96	0.61	3.87	4.05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนสูงสุด คือ 41 – 50 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนอยู่ที่ 3.96 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนอยู่ที่ 3.98 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนอยู่ที่ 3.96 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนต่ำสุด คือ 11 – 20 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนอยู่ที่ 3.77 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังนั้นแสดงว่าสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.43 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความสัมพันธ์ของนักศึกษา กับเพื่อน จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ความสัมพันธ์ของนักศึกษา กับเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.32	0.11	0.28	0.84
	ภายในกลุ่ม	179	68.15	0.38		
	รวม	182	68.47			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักศึกษา กับเพื่อน จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับเพื่อนแตกต่างกันมีช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

เกรด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความ คิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็น ต่ำสุด	ความคิดเห็น สูงสุดสูงสุด
A	140	3.95	0.53	3.86	4.03
B ⁺	20	4.24	0.51	4.00	4.48
B	19	3.85	0.99	3.37	4.33
C ⁺	3	3.38	1.33	0.08	4.67
C	1	4.14	0.00	0.00	0.00
รวม	183	3.96	0.61	3.87	4.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับสูงสุด คือ เกรด A เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนอยู่ที่ 3.95 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนอยู่ที่ 4.24 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนอยู่ที่ 3.85 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด C⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนอยู่ที่ 3.38 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับต่ำสุด คือ เกรด C เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับผู้ปกครองอยู่ที่ 4.14 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังนั้นแสดงว่าสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.45 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความสัมพันธ์ของนักศึกษา กับเพื่อน จำแนกตามเกรด ในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ความสัมพันธ์ของนักศึกษา กับเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	4	2.90	0.73	1.97	0.10
	ภายในกลุ่ม	178	65.57	0.37		
	รวม	182	68.47			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักศึกษา กับเพื่อน จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับเพื่อนแตกต่างกันมีระดับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียนและช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ช่วงคะแนน	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็นต่ำสุด	ความคิดเห็นสูงสุดสูงสุด
11 – 20 คะแนน	8	3.47	1.09	2.56	4.38
21 – 30 คะแนน	84	3.84	0.61	3.71	3.97
31 – 40 คะแนน	81	3.75	0.51	3.64	3.87
41 – 50 คะแนน	10	3.42	0.57	3.02	3.83
รวม	183	3.76	0.60	3.68	3.85

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนสูงสุด คือ 41 – 50 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียนอยู่ที่ 3.42 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียนอยู่ที่ 3.75 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียนอยู่ที่ 3.84 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนต่ำสุด คือ 11 – 20 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียนอยู่ที่ 3.47 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังนั้นแสดงว่าบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.47 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียน จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
บรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.38	0.79	2.26	0.08
	ภายในกลุ่ม	179	62.79	0.36		
	รวม	182	65.17			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียน จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียนแตกต่างกันมีช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียนและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

เกรด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความ คิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็น ต่ำสุด	ความคิดเห็น สูงสุดสูงสุด
A	140	3.74	0.53	3.65	4.03
B ⁺	20	4.07	0.59	3.79	4.48
B	19	3.78	0.73	3.43	4.33
C ⁺	3	2.85	1.67	2.29	4.09
C	1	3.56	0.00	0.00	0.00
รวม	183	3.76	0.60	3.67	3.85

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับสูงสุด คือ เกรด A เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียนอยู่ที่ 3.74 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียนอยู่ที่ 4.07 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียนอยู่ที่ 3.78 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด C⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียนอยู่ที่ 2.85 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับต่ำสุด คือ เกรด C เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียนอยู่ที่ 3.56 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังนั้นแสดงว่าบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.49 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียน จำแนกตามเกรด ในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
บรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	4	4.46	1.12	3.27	0.01*
	ภายในกลุ่ม	178	60.71	0.34		
	รวม	182	65.17			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียน จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียนแตกต่างกันมีระดับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.50 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศในที่พักและช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ช่วงคะแนน	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็นต่ำสุด	ความคิดเห็นสูงสุดสูงสุด
11 – 20 คะแนน	8	3.72	0.92	2.95	4.49
21 – 30 คะแนน	84	3.84	0.81	3.68	4.03
31 – 40 คะแนน	81	3.85	0.64	3.70	3.98
41 – 50 คะแนน	10	3.88	0.88	3.25	4.50
รวม	183	3.84	0.74	3.74	3.95

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนสูงสุด คือ 41 – 50 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศในที่พักอยู่ที่ 3.88 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศในที่พักอยู่ที่ 3.85 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศในที่พักอยู่ที่ 3.84 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนต่ำสุด คือ 11 – 20 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศในที่พักอยู่ที่ 3.88 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ซึ่งจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยบรรยากาศในชั้นเรียนยิ่งสูง ช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปยิ่งสูงขึ้น ดังนั้นแสดงว่าบรรยากาศในที่พักมีความสัมพันธ์กับช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.51 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยากาศในที่พัก จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
บรรยากาศในที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	3	0.14	0.05	0.09	0.97
	ภายในกลุ่ม	179	100.04	0.56		
	รวม	182	100.19			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบบรรยากาศในที่พัก จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อบรรยากาศในที่พักแตกต่างกันมีช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.52 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศในที่พักและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

เกรด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็นต่ำสุด	ความคิดเห็นสูงสุดสูงสุด
A	140	3.83	0.71	3.71	4.03
B ⁺	20	3.91	0.68	3.59	4.48
B	19	3.96	1.00	3.48	4.33
C ⁺	3	3.25	1.09	2.54	4.09
C	1	4.00	0.00	0.00	4.00
รวม	183	3.84	0.74	3.74	3.95

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับสูงสุด คือ เกรด A เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศในที่พักอยู่ที่ 3.83 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศในที่พักอยู่ที่ 3.91 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศในที่พักอยู่ที่ 3.96 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด C⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศในที่พักอยู่ที่ 3.25 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับต่ำสุด คือ เกรด C เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศในที่พักอยู่ที่ 4.00 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังนั้นแสดงว่าบรรยากาศในที่พักไม่มีความสัมพันธ์กับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.53 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยากาศในที่พัก จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
บรรยากาศในที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	4	1.46	0.37	0.66	0.62
	ภายในกลุ่ม	178	98.73	0.56		
	รวม	182	100.19			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบบรรยากาศในที่พัก จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อบรรยากาศในที่พักแตกต่างกันมีระดับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.54 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนและช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ช่วงคะแนน	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็นต่ำสุด	ความคิดเห็นสูงสุดสูงสุด
11 – 20 คะแนน	8	3.94	0.88	3.21	4.68
21 – 30 คะแนน	84	4.25	0.61	4.12	4.39
31 – 40 คะแนน	81	4.17	0.56	4.05	4.29
41 – 50 คะแนน	10	4.11	0.55	3.72	4.51
รวม	183	4.20	0.60	4.11	4.28

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนสูงสุด คือ 41 – 50 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสอนอยู่ที่ 4.11 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสอนอยู่ที่ 4.17 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสอนอยู่ที่ 4.25 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนต่ำสุดคือ 11 – 20 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสอนอยู่ที่ 3.94 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังนั้นแสดงว่าพฤติกรรมการสอนไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.55 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ประจำวิชา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
พฤติกรรมการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.94	0.31	0.85	0.47
	ภายในกลุ่ม	179	64.14	0.36		
	รวม	182	65.05			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ประจำวิชา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีความเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ประจำวิชาแตกต่างกันมีช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.56 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

เกรด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็นต่ำสุด	ความคิดเห็นสูงสุดสูงสุด
A	140	4.17	0.54	4.08	4.27
B ⁺	20	4.41	0.54	4.16	4.66
B	19	4.25	0.82	3.86	4.65
C ⁺	3	3.30	1.19	2.34	4.24
C	1	4.56	0.00	0.00	4.56
รวม	183	4.19	0.60	4.11	4.28

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับสูงสุด คือ เกรด A เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสอนอยู่ที่ 4.17 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสอนอยู่ที่ 4.41 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสอนอยู่ที่ 4.25 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด C⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสอนอยู่ที่ 3.30 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับต่ำสุด คือ เกรด C เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสอนอยู่ที่ 4.56 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นแสดงว่าพฤติกรรมการสอนไม่มีความสัมพันธ์กับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.57 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ประจำวิชา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
พฤติกรรมการสอน	ระหว่างกลุ่ม	4	3.62	0.91	2.63	0.04*
	ภายในกลุ่ม	178	61.43	0.35		
	รวม	182	65.05			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ประจำวิชา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีความเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ประจำวิชา แตกต่างกันมีระดับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.58 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ช่วงคะแนน	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความ คิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็น ต่ำสุด	ความคิดเห็น สูงสุดสูงสุด
11 – 20 คะแนน	8	3.64	1.13	2.69	4.59
21 – 30 คะแนน	84	4.02	0.81	3.84	4.20
31 – 40 คะแนน	81	4.03	0.41	3.94	4.12
41 – 50 คะแนน	10	4.18	0.54	3.79	4.56
รวม	183	4.02	0.67	3.91	4.11

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนสูงสุด คือ 41 – 50 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ที่ 4.18 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ที่ 4.03 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ที่ 4.02 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนต่ำสุด คือ 11 – 20 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ที่ 3.64 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ซึ่งจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ยิ่งสูง ช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปยิ่งสูงขึ้น ดังนั้นแสดงว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.59 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ระหว่างกลุ่ม	3	1.41	0.47	1.05	0.37
	ภายในกลุ่ม	178	79.58	0.45		
	รวม	181	80.99			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันมีช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.60 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

เกรด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	S.D.	95% ของข้อมูล	
				ความคิดเห็นต่ำสุด	ความคิดเห็นสูงสุดสูงสุด
A	140	4.00	0.57	3.91	4.10
B ⁺	20	3.96	1.05	3.46	4.45
B	19	4.29	0.54	4.02	4.55
C ⁺	3	3.06	1.79	2.39	4.50
C	1	4.39	0.00	0.00	4.39
รวม	183	4.02	0.67	3.92	4.11

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับสูงสุด คือ เกรด A เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ที่ 4.00 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ที่ 3.96 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด B เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ที่ 4.29 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับ เกรด C⁺ เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ที่ 3.06 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และผู้ที่ทำเกรดอยู่ในระดับต่ำสุด คือ เกรด C เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ที่ 4.39 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นแสดงว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่มีความสัมพันธ์กับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ตารางที่ 4.61 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ระหว่างกลุ่ม	4	4.32	1.08	2.49	0.05*
	ภายในกลุ่ม	177	76.68	0.43		
	รวม	181	80.99			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันมีระดับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใสใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการศึกษาวิชาจิตวิทยาทั่วไป ของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (ใสใหญ่) และเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดยเฉพาะในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใสใหญ่ โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนระเบียบการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใสใหญ่ ทั้ง 3 คณะ คือ คณะเกษตรศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการจัดการ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไปในภาคการศึกษาที่ 2/2560, 1/2561 และ 2/2561 จำนวน 301 คน การสุ่มตัวอย่างประชากรใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยจับสลากกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด ซึ่งคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยสูตรของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 172 คน และดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 183 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นโดยนำมาจากวัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์เป็นการวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมวิจัยสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ มีรายละเอียดของสถิติที่วิเคราะห์ ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าการแจกแจงความถี่ นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของประชากรที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ยน้ำหนักการตอบคำถามของประชากรที่ใช้ในการวิจัยแต่ละข้อ ซึ่งจะใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าแบบ Rating Scale

5.1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของประชากรประกอบด้วย เพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา รายได้ของผู้ปกครอง พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา ประสบการณ์การเรียนในรายวิชาจิตวิทยาหรือวิชาที่เกี่ยวข้อง และที่พักระหว่างการศึกษา ปรากฏผลดังต่อไปนี้

นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 - 4 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ไสใหญ่ ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง ร้อยละ 71.6 เป็นเพศชาย ร้อยละ 27.9 และไม่ระบุเพศ ร้อยละ 0.5 ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ของนักศึกษา 4 ปี โดยคิดเป็นร้อยละ 48.1 รองลงมาเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ของนักศึกษาเทียบโอน คิดเป็นร้อยละ 20.8 รองลงมาเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ของนักศึกษาเทียบโอน คิดเป็นร้อยละ 14.8 รองลงมาเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ของนักศึกษา 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.3 รองลงมาเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 ของนักศึกษา 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.8 รองลงมาเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ของนักศึกษา 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.7 และผู้ที่ไม่ระบุชั้นปีที่กำลังศึกษาอีกร้อยละ 0.5

ในด้านของรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีรายได้ของผู้ปกครองอยู่ที่ 10,001 – 15,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือผู้ที่มีระดับรายได้ของผู้ปกครองอยู่ที่ 5,000 – 10,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 26.2 รองลงมาคือผู้ที่มีระดับรายได้ของผู้ปกครองอยู่ที่ 15,001 – 20,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 12.0 รองลงมาคือผู้ที่มีระดับรายได้ของผู้ปกครองอยู่ที่ 20,001 – 25,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 8.7 รองลงมาคือผู้ที่มีระดับรายได้ของผู้ปกครองต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 6.0 รองลงมาคือผู้ที่มีระดับรายได้ของผู้ปกครองอยู่ที่ 25,001 – 30,000 บาท/เดือน และ 30,001 – 35,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 4.9 และผู้ที่มีระดับรายได้ของผู้ปกครองอยู่ที่ 35,001 บาท/เดือนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.8

ในด้านพื้นฐานการศึกษาและประสบการณ์การเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีพื้นฐานการศึกษา ปวส. คิดเป็นร้อยละ 34.4 รองลงมามีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายวิทย์ - คณิต คิดเป็นร้อยละ 23.0 รองลงมามีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ - คำนวณ และ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 14.2 รองลงมามีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ - ภาษา คิดเป็นร้อยละ 10.4 และมีพื้นฐานการศึกษาอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.8 ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาหรือวิชาที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 83.6 รองลงมาคือมีประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาหรือวิชาที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 15.8 และผู้ที่ไม่ระบุว่าเคยเรียนวิชาจิตวิทยาหรือวิชาที่เกี่ยวข้องหรือไม่ คิดเป็นร้อยละ 0.5

ในด้านของที่พักระหว่างการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีที่พักอยู่ในหอพักภายนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 54.6 รองลงมามีที่พักอยู่ในบ้านเช่า คิดเป็นร้อยละ 23.0 รองลงมามีที่พักอยู่ในบ้านของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 15.3 รองลงมามีที่พักอยู่ในหอพักภายในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 6.0 และมีที่พักแบบอื่น คิดเป็นร้อยละ 1.1

ในด้านของคะแนนสอบและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า ส่วนใหญ่มีคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป (กลางภาคและปลายภาครวมกัน) อยู่ในช่วง 21 – 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 45.9 รองลงมามี

คะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป (กลางภาคและปลายภาครวมกัน) อยู่ในช่วง 31 – 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 44.3 รองลงมามีคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป (กลางภาคและปลายภาครวมกัน) อยู่ในช่วง 41 – 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และมีคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป (กลางภาคและปลายภาครวมกัน) อยู่ในช่วง 11 – 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 4.4 ส่วนใหญ่มีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ในระดับ A คิดเป็นร้อยละ 76.5 รองลงมามีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ในระดับ B⁺ คิดเป็นร้อยละ 10.9 รองลงมามีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ในระดับ B คิดเป็นร้อยละ 10.4 รองลงมามีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ในระดับ C⁺ คิดเป็นร้อยละ 1.6 และมีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ในระดับ C คิดเป็นร้อยละ 0.5

5.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ผู้ที่ทำคะแนนสอบอยู่ในช่วงคะแนนที่สูงที่สุด คือ 41 – 50 คะแนน เป็นเพศหญิงทั้งหมด ไม่มีเพศชายได้คะแนนอยู่ในช่วงคะแนนนี้เลย และในช่วงคะแนนถัดมา คือ 31 – 40 คะแนน เป็นเพศหญิง 63 คน คิดเป็น 48.1% จากจำนวนเพศหญิงทั้งหมด และเป็นเพศชาย 18 คน คิดเป็น 35.3% ของเพศชายทั้งหมด ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าเพศมีผลต่อช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป โดยเพศหญิงสามารถทำคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปได้ดีกว่าเพศชาย

ผู้ที่ทำเกรดอยู่ในช่วงเกรดที่สูงที่สุด คือ เกรด A เป็นเพศหญิง 112 คน คิดเป็น 85.5% ของเพศหญิงทั้งหมด และเป็นเพศชาย 28 คน คิดเป็น 54.9% ของเพศชายทั้งหมด ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าเพศมีผลต่อเกรด ในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป โดยเพศหญิงสามารถทำเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปได้ดีกว่าเพศชาย

นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จนถึงรายได้ 30,001 – 35,000 บาท ส่วนใหญ่ล้วนทำเกรดได้ในระดับ A ทั้งหมด ยกเว้นนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้สูงกว่า 35,000 บาทขึ้นไป ที่ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ B⁺ และ B ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องความแตกต่างของรายได้ของผู้ปกครอง จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ของผู้ปกครองแตกต่างกันมีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายวิทย์ – คณิต ส่วนใหญ่ทำคะแนนสอบได้ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน จำนวน 25 คน คิดเป็น 59.5% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายวิทย์ – คณิต ทั้งหมด นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ – ภาษา ส่วนใหญ่ทำคะแนนสอบได้ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน จำนวน 12 คน คิดเป็น 63.2% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ – ภาษา ทั้งหมด นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ – คำนวณ ส่วนใหญ่ทำคะแนนสอบได้ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน จำนวน 16 คน คิดเป็น 61.5% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ – คำนวณ ทั้งหมด นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ปวช. ส่วนใหญ่ทำคะแนนสอบได้ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน จำนวน 13 คน

คิดเป็น 50.0% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ปวช. ทั้งหมด นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ปวส. ส่วนใหญ่ทำคะแนนสอบได้ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน จำนวน 41 คน คิดเป็น 65.1% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ปวส. ทั้งหมด และนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาอื่นๆ ส่วนใหญ่ทำคะแนนสอบได้ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน จำนวน 4 คน คิดเป็น 57.1% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาอื่นๆ ทั้งหมด ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า นักศึกษาที่จบการศึกษาจากสายสามัญ (มัธยมศึกษาตอนปลาย) สามารถทำคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป ได้ดีกว่านักศึกษาที่จบการศึกษาจากสายอาชีพ (ปวช., ปวส.) และอื่นๆ

นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายวิทย์ – คณิต ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 40 คน คิดเป็น 95.2% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายวิทย์ – คณิต ทั้งหมด นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ – ภาษา ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 17 คน คิดเป็น 89.5% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ – ภาษา ทั้งหมด นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ – คำนวณ ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 21 คน คิดเป็น 80.8% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ม.ปลาย สายศิลป์ – คำนวณ ทั้งหมด นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ปวช. ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 20 คน คิดเป็น 76.9% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ปวช. ทั้งหมด นักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ปวส. ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 37 คน คิดเป็น 58.7% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษา ปวส. ทั้งหมด และนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาอื่นๆ ส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 5 คน คิดเป็น 71.4% ของนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาอื่นๆ ทั้งหมด แต่จะเห็นได้ว่านักศึกษาที่จบการศึกษาจากสายสามัญ (มัธยมศึกษาตอนปลาย) จะมีเปอร์เซ็นต์การได้เกรด A สูงกว่า (80.8 – 95.2%) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า นักศึกษาที่จบการศึกษาจากสายสามัญ (มัธยมศึกษาตอนปลาย) สามารถทำเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป ได้ดีกว่านักศึกษาที่จบการศึกษาจากสายอาชีพ (ปวช., ปวส.) และอื่นๆ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องความแตกต่างของพื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีพื้นฐานการศึกษาแตกต่างกันมีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาที่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ในช่วง 31 – 40 คะแนน จำนวน 16 คน คิดเป็น 55.2% ของนักศึกษานักศึกษาที่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาทั้งหมด และนักศึกษาที่ไม่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ในช่วง 21 – 30 คะแนน จำนวน 75 คน คิดเป็น 49.0% ดังนั้นประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาน่าจะมีผลต่อการเรียนวิชาจิตวิทยาทั่วไป โดยทำให้ให้นักศึกษาที่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาหรือวิชาที่เกี่ยวข้องสามารถทำคะแนนได้ดีกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเรียน

นักศึกษาที่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 25 คน คิดเป็น 86.2% ของนักศึกษานักศึกษาที่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาทั้งหมด และนักศึกษาที่ไม่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาส่วนใหญ่ทำเกรดได้ในระดับ A จำนวน 114 คน คิดเป็น 74.5% ดังนั้นประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาน่าจะมีผลต่อการเรียนวิชา

จิตวิทยาทั่วไป โดยทำให้นักศึกษาที่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาหรือวิชาที่เกี่ยวข้องสามารถทำเกรดได้ดีกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเรียน

นักศึกษาที่อยู่อาศัยที่บ้านตนเองส่วนใหญ่มีช่วงคะแนนสอบอยู่ที่ 31 – 40 คะแนน จำนวน 16 คน คิดเป็น 57.1% ของนักศึกษาที่อยู่อาศัยที่บ้านของตนเองทั้งหมด นักศึกษาที่อยู่อาศัยในหอพักในส่วนใหญ่มีช่วงคะแนนสอบอยู่ที่ 31 - 40 คะแนน จำนวน 6 คน คิดเป็น 54.5% ของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักในทั้งหมด นักศึกษาที่อยู่อาศัยในหอพักนอกส่วนใหญ่มีช่วงคะแนนสอบอยู่ที่ 21 - 30 คะแนน จำนวน 47 คน คิดเป็น 47.0% ของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักนอกทั้งหมด นักศึกษาที่อยู่อาศัยในบ้านเช่าส่วนใหญ่มีช่วงคะแนนสอบอยู่ที่ 21 - 30 คะแนน จำนวน 21 คน คิดเป็น 50.0% ของนักศึกษาที่อาศัยอยู่บ้านเช่าทั้งหมด ดังนั้นที่อยู่อาศัยในระหว่างเรียนน่าจะมีผลต่อการเรียนวิชาจิตวิทยาทั่วไป โดยทำให้นักศึกษาที่อาศัยอยู่ที่บ้านตนเองและหอพักในมีผลการสอบที่ดีกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักนอกและบ้านเช่า

นักศึกษาที่อยู่อาศัยที่บ้านตนเองส่วนใหญ่มีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปในระดับ A จำนวน 22 คน คิดเป็น 78.6% ของนักศึกษาที่อยู่อาศัยที่บ้านของตนเองทั้งหมด นักศึกษาที่อยู่อาศัยในหอพักในส่วนใหญ่มีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปในระดับ A จำนวน 9 คน คิดเป็น 81.8% ของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักในทั้งหมด นักศึกษาที่อยู่อาศัยในหอพักนอกส่วนใหญ่มีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปในระดับ A จำนวน 79 คน คิดเป็น 79.0% ของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักนอกทั้งหมด นักศึกษาที่อยู่อาศัยในบ้านเช่าส่วนใหญ่มีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปในระดับ A จำนวน 28 คน คิดเป็น 66.7% ของนักศึกษาที่อาศัยอยู่บ้านเช่าทั้งหมด ดังนั้นที่อยู่อาศัยในระหว่างเรียนน่าจะมีผลต่อการเรียนวิชาจิตวิทยาทั่วไป โดยทำให้นักศึกษาที่อาศัยอยู่ที่บ้านตนเอง หอพักใน และหอพักนอก มีเกรดที่ดีกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่ในบ้านเช่า

ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนสูงสุด คือ 41 – 50 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อการเรียนอยู่ที่ 4.19 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อการเรียนอยู่ที่ 4.03 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อการเรียนอยู่ที่ 3.93 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนต่ำสุด คือ 11 – 20 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อการเรียนอยู่ที่ 3.80 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังนั้นแสดงว่าทัศนคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์กับช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป โดยผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะยิ่งทำคะแนนสอบได้สูงตามไปด้วย

ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนสูงสุด คือ 41 – 50 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ที่ 3.90 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ที่ 4.00 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ที่ 4.00 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนต่ำสุด คือ 11 – 20 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ที่ 4.08 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังนั้นแสดงว่าทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปมี

ความสัมพันธ์กับช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป โดยผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไปจะยิ่งทำคะแนนสอบได้น้อยตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีความคาดหวังของผู้ปกครองแตกต่างกันมีระดับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียน จำแนกตามช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียนแตกต่างกันมีช่วงคะแนนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียน จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อบรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียนแตกต่างกันมีระดับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนสูงสุด คือ 41 – 50 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศในที่พักอยู่ที่ 3.88 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศในที่พักอยู่ที่ 3.85 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศในที่พักอยู่ที่ 3.84 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนต่ำสุด คือ 11 – 20 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยบรรยากาศในที่พักอยู่ที่ 3.88 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ซึ่งจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยบรรยากาศในชั้นเรียนยิ่งสูง ช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปยิ่งสูงขึ้น ดังนั้นแสดงว่าบรรยากาศในที่พักมีความสัมพันธ์กับช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ประจำวิชา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ประจำวิชาแตกต่างกันมีระดับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนสูงสุด คือ 41 – 50 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ที่ 4.18 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 31 – 40 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ที่ 4.03 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 21 – 30 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ที่ 4.02 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และผู้ที่ทำคะแนนอยู่ในช่วงคะแนนต่ำสุด คือ 11 – 20 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ที่ 3.64 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ซึ่งจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ยิ่งสูง ช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปยิ่งสูงขึ้น ดังนั้นแสดงว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับช่วงคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา จำแนกตามเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันมีระดับเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 การสรุปผลจากการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขต นครศรีธรรมราช ใสใหญ่ ได้ผลการศึกษา ดังนี้

1) ลักษณะทั่วไปของประชากร พบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขต นครศรีธรรมราช ใสใหญ่ ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 71.6 ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ของนักศึกษาประเภท 4 ปีคิดเป็นร้อยละ 48.1 ส่วนใหญ่มีรายได้ของผู้ปกครองอยู่ที่ 10,001 – 15,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ส่วนใหญ่มีพื้นฐานการศึกษาประเภท ปวส. คิดเป็นร้อยละ 34.4 ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาหรือวิชาที่เกี่ยวข้องมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 83.6 และส่วนใหญ่มีที่พักระหว่างเรียนอยู่ในหอพักภายนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 54.6

ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่า ส่วนใหญ่มีคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป (กลางภาคและปลายภาครวมกัน) อยู่ในช่วง 21 – 30 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 45.9 และส่วนใหญ่มีเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไปอยู่ในระดับ A คิดเป็นร้อยละ 76.5

2) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการศึกษาวิชาจิตวิทยาทั่วไป ของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขต นครศรีธรรมราช (ใสใหญ่) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อคะแนนสอบในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป ได้แก่ เพศ พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา ประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาและวิชาที่เกี่ยวข้องที่พัก ทักษะคิดต่อการเรียน ทักษะคิดต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไป บรรยากาศในที่พัก และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป ได้แก่ เพศ รายได้ของผู้ปกครอง พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา ประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาและวิชาที่เกี่ยวข้อง ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา บรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ประจำวิชา และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ดังนั้นหากดูจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการศึกษาจิตวิทยาทั่วไป ของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขต นครศรีธรรมราช (ใสใหญ่) ทั้งในส่วนของคะแนนสอบและเกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป พบว่าปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด ได้แก่ เพศ พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา ประสบการณ์การเรียนวิชาจิตวิทยาและวิชาที่เกี่ยวข้อง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

บรรณานุกรม

- กัญญา สุวรรณแสง. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.
- กิ่งแก้ว ทรัพย์พะวงศ์. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : อีรพวงษ์การพิมพ์.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2535). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จิตราภรณ์ พงษ์มาลี. (2550). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครูกับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 6. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จินดา ทักษิณ. (2546). พฤติกรรมการสอนของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษากลุ่มกรุงเทพมหานครเหนือ. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐธิกา บุณกุล. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และค่านิยมในการทำงาน กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรของครูโรงเรียนเอกชนในอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่. ปรินญาณิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรม). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 ปีการศึกษา 2555.
- ดร.รชนี จิตคำรพ. (2561). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ดร.สุรางค์ ณรงค์ศักดิ์สกุล. (2555). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. การประชุมวิชาการแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 9.
- ถวิล ธาราโกชนัน. (2541). ศรีณย์ ดำริสุข. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ.
- ทรรศนีย์ วรารักษ์คำ. (2554). การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดจันทร์ ประดิษฐาราม สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นงลักษณ์ มีจรูญสม. (2546). สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังในการพัฒนาสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทองตามทรรศนะของอาจารย์และนักศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏพระนคร.

นิตยา สิทธิเสื่อ. (2553). ผลของการเสริมสร้างพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนทับช้าง จังหวัดนครราชสีมา. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). นครราชสีมา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

นุชเนตร กาฬสมุทร และ ประสพชัย พสุนนท์. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.

บังอร ชินกุลกิจนิวัฒน์. "บทแนะนำจิตวิทยา (Introduction to Psychology)" ใน จำรอง เงินดี และทิพย์วัลย์ สุรินยา (บรรณาธิการ). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2545.

ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบซิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(หลักสูตร และการสอน). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

ปฎิคม พงษ์ประเสริฐ. (2550). การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมและการบริหารในโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองนครนายก. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ผศ.ดร.เต็มศักดิ์ คทวณิช. (2546). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤตวรรณ ประเสริฐสิทธิ์. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยธนบุรี.

พุกษา สุขุมภักย์. (2546). การศึกษาความสอดคล้องของการประเมินพฤติกรรมการสอนของครู ที่ประเมินโดยตนเอง เพื่อนร่วมงาน และผู้บริหารสถานศึกษา. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พัชราภรณ์ โพธิสัย. (2558). สภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านนาคำนาใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ. มหาวิทยาลัยบูรพา.

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. (2548). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แบนเนจเม้นท์.

ภักพล นันทาวีราช. (2551). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะคิดต่อการออกกำลังกาย และความเชื่อภายในตอนที่ พยากรณ์พฤติกรรมออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภัทรวิจิตร มณีประเสริฐ. (2554). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนว). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ฤทัยรัตน์ ชิตมงคล และ เปรมฤดี บริบาล. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรธานี. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรธานี.

ลดาทพร ทองสง และ ถนิมพร พงศานานุรักษ์. (2556). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการพยาบาลเด็กของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลกึ่งการุณย์. วารสารกึ่งการุณย์ ปีที่ 20 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2556.

วิชาญ สุวรรณวงษ์. (2549). การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 2 ตามการรับรู้ของครู. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศิรินภา พงษ์หล้า. (2552). อำนาจพนากรณ์การรับรู้บรรยากาศองค์การและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ต่อการ รับรู้การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของเจ้าหน้าที่ประจำมูลนิธิโครงการหลวง. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมพร เชื้อพันธ์. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการเรียนการสอน ตามปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(หลักสูตรและการสอน).พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา.

สุนี ลิกชะไชย. (2555). ผลของการใช้โปรแกรมต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 โรงเรียนลอยสายอนุสรณ์ สำนักงานเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2555.

สุพล อนามัย. (2549). การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

หลุย จำปาเทศ. จิตวิทยาการจูงใจ. ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร. 2533.

หลุย จำปาเทศ. จิตวิทยาการบริหาร. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร. 2542.

หลุย จำปาเทศ. จิตวิทยาสัมพันธ์. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร. 2533.

อรพันธุ์ ประสิทธิ์รัตน์. (2545). การศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญาณิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (เทคโนโลยีทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.

อารียา สตาร์ตัน. (2556). การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตราชเทวี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เอี่ยมพร บัวสรวง. (2551). รูปแบบภาวะผู้นำและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของพนักงานอัยการในสำนักงานเขต 5. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Astin, A.W. (1968). The college environment. New York: American Council on Education.

Coopersmith, S. (1984). SEI: self-esteem Inventories. 2nd ed. California: Consulting Psychologists Press, Inc.

Crider, A.B., and others. (1983). Psychology. Glenview : Scott Foresman and Co.

Feldman, James W. (1990). Introduction to Psychology. 2nd ed. Belmont, C.A. : Wadworth Pupliching Co.

Harold, W. (1964). Personality change in college student. In College and character. New York: Nevitt Stanford.

MaFarland, G.K.; & Thomas, M.D. (1991). Psychiatric and mental health nursing process. Pennsylvania: J.B. Lippincott Co.

Maslow, Abraham M. (1970). Motivation and Personnality. 2nd ed. New York: Harcourt, Brace & World.

Morgan, Clifford T., and King, Richard, A. (1971). Introduction to Psychology. New York : McGraw-Hill Book Co., Inc.

Palladino, Connie. (1994). Developing Self-Esteem. California: Crisp Puplications, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

สิ่งที่แนบมาด้วย แบบสอบถาม 1 ฉบับ จำนวน 8 หน้า

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. การตอบคำถามในแต่ละข้อ ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิเคราะห์ วิจัย และผู้ศึกษาจะนำข้อมูลจากการวิจัยในครั้งนี้ ไปนำเสนอเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใส่ใหญ่ จึงขอความร่วมมือท่านในการแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ตรงไปตรงมา และเป็นอิสระ เพื่อความสมบูรณ์ของผลการศึกษา คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อตัวท่านทั้งสิ้น

ผู้ศึกษาคาดว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นางตรีวนันท์ เนื่องอุทัย

อาจารย์

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงใน ( ) และเติมข้อความลงในช่องว่างให้ครบ

1. เพศ

- ( ) 1. ชาย ( ) 2. หญิง

2. ปัจจุบันนักศึกษากำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่....

- ( ) 1. ชั้นปีที่ 1 นักศึกษา 4 ปี ( ) 2. ชั้นปีที่ 2 นักศึกษา 4 ปี
 ( ) 3. ชั้นปีที่ 3 นักศึกษา 4 ปี ( ) 4. ชั้นปีที่ 4 นักศึกษา 4 ปี
 ( ) 5. ชั้นปีที่ 1 นักศึกษาเทียบโอน ( ) 6. ชั้นปีที่ 2 นักศึกษาเทียบโอน

3. ผู้ปกครองของนักศึกษามีรายได้ต่อเดือน

- ( ) 1. ต่ำกว่า 5,000 บาท ( ) 2. 5,000 – 10,000 บาท
 ( ) 3. 10,001 – 15,000 บาท ( ) 4. 15,001 – 20,000 บาท
 ( ) 5. 20,001 – 25,000 บาท ( ) 6. 25,001 – 30,000 บาท
 ( ) 7. 30,001 – 35,000 บาท ( ) 8. มากกว่า 35,001 บาท

4. พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษา

- ( ) 1. มัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิท - คณิต
 ( ) 2. มัธยมศึกษาตอนปลาย สายศิลป์ภาษา
 ( ) 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย สายศิลป์คำนวณ
 ( ) 4. ปวช. (โปรดระบุสาขา).....
 ( ) 5. ปวส. (โปรดระบุสาขา).....
 ( ) 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. ท่านเคยเรียนวิชาจิตวิทยา หรือวิชาที่เกี่ยวข้องมาก่อนหรือไม่

- ( ) 1. เคย ( ) 2. ไม่เคย

6. ท่านพักอยู่ที่ไหนระหว่างการศึกษา

- ( ) 1. บ้านของตนเอง
 ( ) 2. หอพักภายในมหาวิทยาลัย
 ( ) 3. หอพักภายนอกมหาวิทยาลัย
 ( ) 4. บ้านเช่า
 ( ) 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. คะแนนสอบกลางภาคและปลายภาควิชาจิตวิทยาทั่วไป.....

8. เกรดในรายวิชาจิตวิทยาทั่วไป.....

ตอนที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความช่องซ้ายมือ แล้วแสดงความคิดเห็นตามข้อความช่องขวามือ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่กำหนด ตามความหมายของระดับการประเมิน

ระดับ 1 หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นตรงตามข้อความนั้นในระดับ	น้อยที่สุด
ระดับ 2 หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นตรงตามข้อความนั้นในระดับ	น้อย
ระดับ 3 หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นตรงตามข้อความนั้นในระดับ	ปานกลาง
ระดับ 4 หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นตรงตามข้อความนั้นในระดับ	มาก
ระดับ 5 หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นตรงตามข้อความนั้นในระดับ	มากที่สุด

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามการรับรู้คุณค่าในตนเอง

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
1	เพื่อนๆให้การยอมรับในตัวข้าพเจ้า					
2	ข้าพเจ้าเป็นคนอ่านหนังสือแล้วไม่ค่อยจำ					
3	ข้าพเจ้าเป็นคนสำคัญของครอบครัว					
4	ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความบุคลิกภาพ					
5	ข้าพเจ้ารู้สึกที่ตนเองต่ำต้อย					
6	ข้าพเจ้าเป็นขวัญใจในกลุ่มเพื่อน					
7	ข้าพเจ้าสามารถสรุปประเด็นเนื้อหาที่เรียนได้ชัดเจน					
8	ทุกคนในครอบครัวจะนึกถึงข้าพเจ้าเสมอ					
9	ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นคนหน้าตาดีเหมือนคนอื่น					
10	ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจในการพูดต่อหน้ากลุ่มคน					
11	ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความสามารถในการเรียน					
12	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ค่อยมีความสุขเมื่อกลับไปอยู่บ้าน					
13	ข้าพเจ้าเรียนหนังสือไม่เก่ง					
14	ครอบครัวของข้าพเจ้าเข้าใจในตัวข้าพเจ้า					
15	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าหงุดหงิดตนเองในการเลือกเสื้อผ้าให้ใส่ดูดี					
16	ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจในตนเอง					
17	ข้าพเจ้าไม่ค่อยได้รับความนิยมนิยมชมชอบเหมือนคนอื่น					
18	ข้าพเจ้าสามารถเป็นผู้นำทางด้านวิชาการของเพื่อนๆได้					
19	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าพ่อแม่/ผู้ปกครองสร้างความกดดันให้กับข้าพเจ้า					
20	ข้าพเจ้ามีสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
21	ข้าพเจ้าสามารถทำอะไรให้สำเร็จตามความคาดหวังได้					
22	ข้าพเจ้าสามารถสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนๆ ได้ง่าย					
23	ข้าพเจ้ามีความสามารถเพียงพอที่จะเรียนให้ได้ดี					
24	คนในครอบครัวมีความเอื้ออาทรในความเป็นอยู่ของข้าพเจ้า					
25	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พึงพอใจกับรูปร่างหน้าตาของข้าพเจ้า					
26	ข้าพเจ้าเป็นคนเข้มแข็งไม่ยอมแพ้อะไรง่ายๆ					

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
1	การเรียนเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ					
2	ตารางการเรียนการสอนทำให้การเรียนไม่เป็นอิสระ					
3	การเข้าเรียนตรงเวลาเป็นสิ่งที่จำเป็น					
4	การซักถามในชั้นเรียนแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจในการเรียน					
5	การจดบันทึกเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียน					
6	การกำหนดตารางเวลาเรียนของตนเองเป็นสิ่งที่จำเป็น					
7	การแลกเปลี่ยนความรู้มีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา					
8	ความรู้ที่ได้ในชั้นเรียนยังไม่เพียงพอต้องมีการค้นคว้าเพิ่มเติม					
9	การเรียนตามแผนที่กำหนดไว้ทำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนหรือบรรลุเป้าหมาย					
10	การทำแบบฝึกหัดก่อนเรียนหรืออ่านเนื้อหาก่อนที่จะเรียนเป็นสิ่งที่นักศึกษาควรปฏิบัติ					
11	การซักถามในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่น่าอาย					
12	การเรียนไม่จำเป็นต้องมีการเตรียมตัวก่อนล่วงหน้า					
13	การเข้าเรียนสายเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม					
14	ความประทับใจต่ออาจารย์ผู้สอนมีผลต่อความสนใจในการเรียนของข้าพเจ้า					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาจิตวิทยาทั่วไป

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
1	วิชาจิตวิทยาทั่วไปเป็นวิชาที่น่าสนใจ					
2	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกในการเรียนวิชาจิตวิทยาทั่วไป					
3	พฤติกรรมของมนุษย์เป็นสิ่งที่น่าเรียนรู้					
4	วิชาจิตวิทยาทั่วไปมีเนื้อหาน่าเบื่อ					

5	ทฤษฎีในวิชาจิตวิทยาทั่วไปยากเกินความเข้าใจของข้าพเจ้า					
6	วิชาจิตวิทยาทั่วไปทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจพฤติกรรมของตนเองและคนรอบข้างได้ดีขึ้น					
7	ข้าพเจ้านั้นแน่ใจว่าจะใช้ความรู้จากวิชาจิตวิทยาทั่วไป ไปใช้ในการเรียนและการทำงานในอนาคตได้					
8	วิชาจิตวิทยาทั่วไปไม่มีประโยชน์ไม่มีประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวันของข้าพเจ้า					
9	ข้าพเจ้าเข้าใจสัญชาตญาณของมนุษย์มากยิ่งขึ้น เมื่อได้เรียนวิชาจิตวิทยาทั่วไป					

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านครอบครัว

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่พิจารณาแล้วว่าตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยมากจนแทบไม่มีเลย

จริงน้อย หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย

จริงบ้าง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาเป็นบางส่วน

จริง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก

จริงที่สุด หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง น้อย ที่สุด	จริง น้อย	จริง บ้าง	จริง	จริง ที่สุด
การปฏิบัติตนของผู้ปกครองของนักศึกษา						
1	ผู้ปกครองให้เวลาที่จะพูดคุยกับข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้ากลับบ้านเสมอ					
2	ผู้ปกครองจะสอบถามปัญหาความไม่สบายกายไม่สบายใจของข้าพเจ้าเสมอ					
3	ผู้ปกครองแสดงความห่วงใยข้าพเจ้าเสมอ					
4	ผู้ปกครองไม่มีเวลาให้กับข้าพเจ้าเลย					
5	ผู้ปกครองมักจะซักถามผลการเรียนของข้าพเจ้าเสมอ					
การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่อผู้ปกครอง						
6	ข้าพเจ้าเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ปกครอง					
7	ข้าพเจ้าพูดคุยปรึกษาปัญหาการเรียนกับผู้ปกครองเสมอ					
8	ข้าพเจ้าไม่เล่าปัญหาส่วนตัวให้ผู้ปกครองฟัง					
9	เมื่ออยู่บ้าน ข้าพเจ้าช่วยเหลือผู้ปกครองในการทำงานต่างๆ ภายในครอบครัว					
10	ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิด ไม่พอใจเมื่อผู้ปกครองดักเตือน					
11	ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อผู้ปกครองสอบถามเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้า					
12	ข้าพเจ้าดูแลและใส่ใจกับภาวะสุขภาพของผู้ปกครองเสมอ					

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่พิจารณาแล้วว่าตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง น้อย ที่สุด	จริง น้อย	จริง บ้าง	จริง	จริง ที่สุด
1	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามุ่งมั่นกับเรื่องการเรียนรู้					
2	ผู้ปกครองคาดหวังให้ข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาตามเวลาที่กำหนด					
3	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าตั้งใจเรียน					
4	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนเก่ง					
5	ผู้ปกครองไม่คาดหวังผลการเรียนที่ดีของข้าพเจ้า					
6	ผู้ปกครองไม่สนใจซักถามถึงผลการเรียนของนักศึกษา					
7	ผู้ปกครองปรารถนาให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี					
8	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย					

ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่พิจารณาแล้วว่าตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง น้อย ที่สุด	จริง น้อย	จริง บ้าง	จริง	จริง ที่สุด
1	ข้าพเจ้ากับเพื่อนในชั้นเรียนให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียน					
2	ข้าพเจ้าทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนเสมอ					
3	ข้าพเจ้าสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน					
4	ข้าพเจ้าสามารถขอความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ ได้					
5	เมื่อข้าพเจ้าไม่สบายจะมีเพื่อนคอยให้การดูแล ช่วยเหลือ					
6	เพื่อนๆ ซักชวนข้าพเจ้าให้เข้าร่วมทำกิจกรรมต่างๆ					
7	เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจ ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนได้					
8	เมื่ออาจารย์ให้แบ่งกลุ่มทำงาน ข้าพเจ้ามักจะถูกเพื่อนเลือกเข้ากลุ่มทำงานด้วย					

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนรู้

ข้อที่	ข้อความ	จริง น้อย ที่สุด	จริง น้อย	จริง บ้าง	จริง	จริง ที่สุด
บรรยากาศทางกายภาพในชั้นเรียน						
1	ห้องเรียนสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย					
2	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทดี					
3	ห้องเรียนไม่มีกลิ่นรบกวน					
4	ห้องเรียนมีแสงสว่างที่เพียงพอ					
5	สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนมองเห็นได้ชัดเจน					
6	เครื่องเสียงเสียงดังเหมาะสม ชัดเจน					
7	ขณะมีการเรียนการสอน ไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอกเข้ามาสอดแทรก					
8	เพื่อนในชั้นเรียนไม่ทำเสียงดัง หรือก่อความรำคาญขณะมีการเรียนการสอน					
9	สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยมีบรรยากาศน่าเรียนและสวยงาม					
10	สภาพที่นั่งในห้องเรียน สามารถมองเห็นหน้าชั้นเรียนได้ชัดเจน					
บรรยากาศในที่พัก						
11	ที่พักสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย					
12	ที่พักมีแสงสว่างเพียงพอ					
13	ที่พักไม่มีเสียงดังรบกวน					
14	ที่พักไม่มีกลิ่นรบกวน					
15	ที่พักมีอากาศถ่ายเทสะดวก					
พฤติกรรมการสอน						
16	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน					
17	อาจารย์ใช้เทคนิควิธีสอนที่หลากหลาย					
18	อาจารย์กระตุ้นให้นักศึกษาค้นคว้า หรือหาคำตอบในเนื้อหาที่เรียน					
19	อาจารย์ให้ข้อมูลป้อนกลับ หรือบอกสิ่งที่นักศึกษาควรปรับปรุงเพื่อให้ผลงานของนักศึกษาดีขึ้น					
20	อาจารย์ยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษา แม้ว่าจะเป็นความคิดเห็นที่แตกต่างจากอาจารย์					
21	อาจารย์ชี้แนะแหล่งเรียนรู้ ที่นักศึกษาสามารถค้นคว้าหาคำตอบได้					
22	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามข้อสงสัย					
23	อาจารย์ใช้วิธีสอนที่กระตุ้นความสนใจของนักศึกษา					
24	อาจารย์ส่งเสริม ให้กำลังใจ เพื่อให้ นักศึกษาทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องที่พิจารณาแล้วว่าตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง น้อย ที่สุด	จริง น้อย	จริง บ้าง	จริง	จริง ที่สุด
ด้านการตั้งเป้าหมายเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ						
1	ข้าพเจ้ามีการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนในการทำงานแต่ละชิ้น					
2	ข้าพเจ้ามีการตั้งเป้าหมายว่าเมื่อสำเร็จการศึกษา ผลการเรียนของข้าพเจ้าจะอยู่ในเกณฑ์ที่ดี					
3	ข้าพเจ้ามีการตั้งเป้าหมายในการอ่านหนังสือที่ชัดเจน					
4	ข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายว่าผลการเรียนแต่ละปีการศึกษาจะต้องดีขึ้น					
5	ข้าพเจ้าวางแผนการอ่านหนังสือก่อนการสอบแต่ละครั้ง					
6	ข้าพเจ้าไม่ชอบตั้งเป้าหมายในการทำงาน					
7	ข้าพเจ้ามีการทำปฏิทินการทำงาน เพื่อให้งานสำเร็จตามกำหนด					
8	ข้าพเจ้ามีการจัดลำดับความสำคัญและความเร่งด่วนของงานที่ได้รับมอบหมาย					
9	ข้าพเจ้าไม่ชอบการเตรียมตัวล่วงหน้า					
ด้านความตั้งใจมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ						
10	ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานในแต่ละชิ้นที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้สำเร็จโดยเร็ว					
11	ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จแม้ว่าจะไม่ชอบงานนั้น					
12	ไม่ว่าจะทำงานอะไร ข้าพเจ้าจะพยายามทำจนสุดความสามารถ					
13	ในขณะที่เรียน ข้าพเจ้าตั้งใจเรียน และติดตามการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง					
14	ข้าพเจ้าตั้งใจอ่านหนังสือ เพื่อสอบให้ผ่านในรายวิชา					
15	ข้าพเจ้าพยายามค้นคว้าหาความกระจ่างในเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่ได้เรียนรู้					
ด้านความอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค						
16	แม้มีอุปสรรคในการทำงาน แต่ข้าพเจ้าก็อดทนทำงานต่อจนสำเร็จ					
17	แม้ว่างานนั้นจะเป็นงานหนัก หรือยากลำบาก ข้าพเจ้าก็จะทำงานนั้นจนสำเร็จ					
18	ข้าพเจ้าทำงานด้วยความอดทน แม้ว่าจะงานนั้นจะใช้เวลานาน					
19	ข้าพเจ้าทำงานจนสำเร็จ แม้ว่าจะต้องแก้ไขงานอยู่บ่อยๆ					
20	เมื่อศึกษาบทเรียนที่ยากๆ ข้าพเจ้ามักจะอ่านหลายๆ ครั้งจนเข้าใจแล้วจึงผ่านไป					
21	แม้ว่าสิ่งแวดล้อมจะไม่เอื้อต่อการทำงาน ข้าพเจ้าก็ทำงานจนสำเร็จ					
ด้านความทะเยอทะยานให้ผลงานเป็นที่ยอมรับและเกิดความก้าวหน้าในงาน						

ข้อที่	ข้อความ	จริง น้อย ที่สุด	จริง น้อย	จริง บ้าง	จริง	จริง ที่สุด
22	ข้าพเจ้าใฝ่ฝันที่จะเป็นคนที่มือนาคที่ดีและมีชื่อเสียง					
23	ข้าพเจ้าต้องการให้ผลงานของข้าพเจ้าเป็นที่ชื่นชอบของบุคคลอื่น					
24	ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานให้ผลงานอยู่ในเกณฑ์ที่ดีเยี่ยม					
25	เมื่อพบข้อบกพร่องของตนเองหรือผู้อื่น ข้าพเจ้าจะนำข้อบกพร่องมาปรับปรุง และพัฒนาตนเอง					
26	ข้าพเจ้าจะพยายามทำอะไรให้ดีกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้					
27	เมื่องานที่ได้รับมอบหมายได้ผลไม่เป็นที่พอใจ ข้าพเจ้าจะหาวิธีใหม่ๆ เพื่อทำงานนั้นให้สมบูรณ์ให้ได้					

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามค่ะ

ภาคผนวก ข

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางตรีวนันท์ เนื่องอุทัย (หัวหน้าโครงการวิจัย)
 ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mrs. Treewanan Nuang-uthai
 - เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 1-8099-00037-26-1
 - ตำแหน่งปัจจุบัน
ตำแหน่งบริหาร	หัวหน้าแผนกประชาสัมพันธ์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใส่ใหญ่
ตำแหน่งทางวิชาการ	อาจารย์
เวลาที่เข้าทำวิจัย	8 ชั่วโมง/สัปดาห์
- หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
 สาขาศึกษาทั่วไป คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใส่ใหญ่ เลขที่ 109 หมู่ 2 ตำบลถ้ำใหญ่ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80110 เบอร์โทรศัพท์มือถือ 089-773-4864
 อีเมลล์ treewanan.new@gmail.com
- ประวัติการศึกษา
 ระดับปริญญาโท : การจัดการภาครัฐและภาคเอกชนมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2557.
 ระดับปริญญาตรี : รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2550.
- สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
 - จิตวิทยาทั่วไป
 - มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวนฤมล รัตนไพจิตร (ผู้ร่วมวิจัย)
 ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss Narumol Rattanapaijit
 - เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3-8099-00160-16-6
 - ตำแหน่งปัจจุบัน
ตำแหน่งบริหาร	หัวหน้าสาขาศึกษาทั่วไป คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

	ศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใสใหญ่
ตำแหน่งทางวิชาการ	อาจารย์
เวลาที่ใช้ทำวิจัย	8 ชั่วโมง/สัปดาห์

- **หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก** พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

สาขาศึกษาทั่วไป คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
 วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใสใหญ่ เลขที่ 109 หมู่ 2 ตำบลถ้ำใหญ่ อำเภอทุ่งสง
 จังหวัดนครศรีธรรมราช 80110 เบอร์โทรศัพท์มือถือ 081-970-7982
 อีเมลล์ narumol-mon@hotmail.com

- **ประวัติการศึกษา**

ระดับปริญญาเอก : ปริญญาดุษฎีบัณฑิต (สังคมวิทยา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2558.

ระดับปริญญาโท : สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง (สังคมวิทยา)
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

ระดับปริญญาตรี : ศิลปะศาสตร์บัณฑิต (ประวัติศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
 2528.

- **สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ**

- สังคมวิทยา
- พฤติกรรมมนุษย์
- ความสุข